

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 31 maj 2021
Nr. ref.:AGJ 1789/21

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI195/19

Parashtrues

Banka për Biznes

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit,
Ae.nr.287/18, të 27 majit 2019 dhe Aktvendimit të Gjykatës Themelore
në Prishtinë, Departamenti për Çështje Ekonomike, I.EK.nr. 330/2019,
të 1 gushtit 2019**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare, dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Banka për Biznes Sh.A. (në tekstin e mëtejme: Banka), e përfaqësuar me autorizim nga Sahit Bajraktari (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktvendimin [Ae.nr.287/18] e 27 majit 2019 të Gjykatës së Apelit të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Apelit) në lidhje me Aktvendimin [I.EK.nr. 330/2019] e 1 gushtit 2019 të Departamentit për Çështje Ekonomike të Gjykatës Themelore në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore).
3. Aktvendimin [Ae.nr.287/18] e 27 majit 2019 të Gjykatës së Apelit, parashtruesi i kërkesës e ka pranuar më 25 qershor 2019.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimeve të kontestuara, të cilat pretendohet të jenë nxjerrë në shkelje të të drejtave dhe lirive themelore të parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafin 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe paragrafin 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 (Procedimi i kërkesës) dhe 47 (Kërkesa individuale) të Ligjit nr.03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 (Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve) të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura para Gjykatës

6. Më 24 tetor 2019, parashtruesi i kërkesës përmes postës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 31 tetor 2019, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Gresa Caka-Nimani Gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (kryesuese), Bajram Ljatifi dhe Radomir Laban.
8. Më 20 janar 2020, Gjykata e njoftoi përfaqësuesin e parashtruesit të kërkesës për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi nga ai që të dorëzonte autorizimin për përfaqësim në Gjykatë.

9. Më 28 janar 2020, përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës e dorëzoi në Gjykatë autorizimin e kërkuar.
10. Më 29 janar 2020, Gjykata e njoftoi Gjykatën e Apelit si dhe palën e interesuar, përkatësisht, N.T.N “Nita Commerc” me seli në Komunën e Malishevës (në tekstin e mëtejme: “Nita Commerc”) për regjistrimin e kërkesës. Kësaj të fundit, Gjykata i dha mundësinë për të komentuar në kërkesën e parashtruesit të kërkesës. Të njëjtën ditë, Gjykata e njoftoi edhe Gjykatën Themelore për regjistrimin e kërkesës si dhe kërkoi nga ajo që të dorëzojë në Gjykatë dosjen e plotë të rastit.
11. Më 7 shkurt 2020, “Nita Commerc” i dorëzoi në Gjykatë komentet përkatëse lidhur me rastin.
12. Më 9 shkurt 2021, Gjykata kërkoi nga Gjykata Themelore që të informojë Gjykatën se në cilën fazë është shqyrtimi i rastit të parashtruesit të kërkesës para Gjykatës Themelore.
13. Më 12 shkurt 2020, Gjykata Themelore e dorëzoi në Gjykatë dosjen e plotë të rastit.
14. Më 16 shkurt 2021, Gjykata Themelore njoftoi Gjykatën se përkitazi me rastin kishte vendosur përmes Aktgjykimit [I.Ek.nr.330/2019] të 30 qershorit 2020 dhe se shqyrtimi i të njëjtit është në Gjykatën e Apelit sipas ankesës së “Nita Commerc”. Gjykata Themelore në përgjigjen e saj theksoi se për më tepër informata, Gjykata duhet t’i drejtohet Gjykatës së Apelit.
15. Më 22 shkurt 2021, Gjykata kërkoi nga Gjykata e Apelit që të informojë Gjykatën se në cilën fazë është shqyrtimi i rastit si dhe të dorëzojë në Gjykatë Aktgjykimin [I.Ek.nr.330/19] e 30 qershorit 2020 të Gjykatës Themelore.
16. Më 24 shkurt 2021, Gjykata e Apelit e dorëzoi përgjigjen në Gjykatë, përmes të cilës njoftoi se lënda është në pritje për shqyrtim para Gjykatës së Apelit dhe është e evidentuar me shenjën [Ae.146/2020]. Në vijim, në lidhje me kërkesën specifike të Gjykatës për të dorëzuar Aktgjykimin [I.Ek.nr.330/19] e 30 qershorit 2020 të Gjykatës Themelore, Gjykata e Apelit specifikoi se ky Aktgjykim është i bashkëlidhur në këtë përgjigje. Megjithatë, në bazë të dokumentacionit të dorëzuar nga Gjykata e Apelit, Aktgjykimi i lartcekur [I.Ek.nr.330/19] i 30 qershorit 2020 i Gjykatës Themelore nuk rezultoi të jetë i bashkëlidhur në përgjigjen e saj.
17. Më 24 shkurt 2021, Gjykata përmes postës elektronike kërkoi nga Gjykata e Apelit që të dorëzojë në Gjykatë Aktgjykimin [I.Ek.nr.330/19] e 30 qershorit 2020 të Gjykatës Themelore.
18. Më 26 shkurt 2021, Gjykata e Apelit përmes postës elektronike e dorëzoi në Gjykatë Aktgjykimin e lartcekur, përkatësisht Aktgjykimin [I.Ek.nr.330/19] e 30 qershorit 2020 të Gjykatës Themelore.
19. Më 12 prill 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtarës raportuese dhe vendosi që vendimmarrjen për këtë rast ta shtyjë për një seancë tjetër.

20. Më 5 maj 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtares raportuese dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.
21. Në të njëjtën ditë, Gjykata njëzëri konstatoi se (i) kërkesa është e pranueshme; dhe konstatoi se (ii) Aktvendimi [Ae.nr.287/18] i 27 majit 2019 i Gjykatës së Apelit dhe Aktvendimi [I.EK.nr.330/19] i 1 gushtit 2019 i Gjykatës Themelore nuk janë në përputhshmëri me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.

Përmbledhja e fakteve

22. Nga shkresat e lëndës rezulton se parashtruesi i kërkesës dhe “Nita Commerc”, kanë qenë palë ndërgjyqëse në tri procedura kontestimore të cilat Gjykata do t'i paraqesë në vijim.
  - (i) *Procedura e parë kontestimore lidhur me vërtetimin e borxhit, procedura e dytë kontestimore dhe procedura përmbarrimore*
23. Më 2 korrik 2003, parashtruesi i kërkesës dhe “Nita Commerc”, kishin lidhur Kontratën për Kredi [nr.2/5 LI 582] (në tekstin e mëtejme: Kontrata për Kreditë), në vlerë prej 269.800 euro, me kamatë vjetore prej katërmbëdhjetë përqind (14%), me detyrimin e kthimit të kredisë në afat prej dymbëdhjetë (12) muajsh. Bazuar në shkresat e lëndës, qëllimi i kredisë ishte “pagesa e doganës dhe e pagesave tjera” të përcaktuara përmes Kontratës së lartpërmendur.
24. Në të njëjtën datë, për të siguruar detyrimet që rrjedhin nga Kontrata për Kredi, palët gjithashtu nënshkruan Marrëveshjen mbi Kolateralin [nr. 336/02] (në tekstin e mëtejme: Marrëveshja mbi Kolateralin), bazuar në të cilën, “Nita Commerc” kishte lënë në hipotekë pasurinë e paluajtshme të evidentuar në Kontratën e lartcekur, në vlerën prej 597.000 euro.
25. Më 14 korrik 2006, për shkak të mospagesës së plotë të borxhit të kredisë, Banka kishte ngritur padi kundër “Nita Commerc” në Gjykatën Ekonomike të Qarkut në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: Gjykata Ekonomike e Qarkut), për pjesën e mbetur të borxhit, respektivisht (i) borxhit në vlerë prej 150,000 euro; dhe (ii) kamatës së kontraktuar në vlerë prej 1,993.73 euro si dhe nga ajo datë e deri në pagesën definitive, kamatën vjetore të kontraktuar me vlerë katërmbëdhjetë përqind (14%) mbi bazën e borxhit kryesor. Banka gjithashtu kishte ngritur padi ndaj kompanive N.T.N “Mazreku” dhe N.T.T “Global Petrol” nga Komuna e Malishevës, në cilësinë e garantuesve të kredisë përkatëse të “Nita Commerc”.
26. Më 30 tetor 2006, Gjykatës Ekonomike të Qarkut i ishte dorëzuar ekspertiza financiare e përgatitur nga eksperti Sh.M., bazuar në të cilën, ishte konstatuar se borxhi i “Nita Commerc” ndaj Bankës arrinte vlerën prej 199,230 euro.
27. Më 23 nëntor 2006, parashtruesi i kërkesës, përkatësisht Banka, iu drejtua Gjykatës Ekonomike të Qarkut me kërkesën për tërheqjen e padisë ndaj kompanive N.T.N “Mazreku” dhe N.T.T “Global Petrol”, respektivisht.

28. Më 23 nëntor 2006, Gjykata Ekonomike e Qarkut, përmes Aktgjykimit [VIII.C.Nr.207/06] e kishte aprovuar kërkesëpadinë e Bankës. Përmes këtij Aktgjykimi, gjykata e lartcekur, ndër të tjera, kishte përcaktuar se detyrohet e paditura, përkatësisht “Nita Commerc” që të paguajë (i) borxhin kryesor në emër të kredisë në vlerë prej 150,000 euro; (ii) kamatën e kontraktuar në vlerë prej 1,993.73 euro deri më 28 korrik 2006, ndërsa prej të njëjtës datë deri në pagesën definitive, kamatën e kontraktuar në borxhin kryesor në lartësi prej katërmbëdhjetë përqind (14%) në vit; si dhe (iii) shpenzimet e procedurës kontestimore në vlerë prej 1,500 euro. Aktgjykimi i lartcekur gjithashtu kishte theksuar, ndër të tjera, se (i) pretendimet e “Nita Commerc” se shumë prej 74,343.00 euro e ka paguar dy herë për shkak të “*ndërhyrjes së paautorizuar në llogarinë e tij*” të punëtoreve të Bankës, bazuar në dëshmitë para gjykatës dhe ekspertizën financiare të 30 tetorit 2006, nuk janë të bazuara, dhe se bazuar në këtë ekspertizë është konstatuar se “*nuk bëhet fjalë për pagesa të dyfishta por për një pagesë të bërë në kontinuitet*”; dhe (ii) kërkesëpadia ndaj palëve të tjera, përkatësisht, N.T.N “Mazreku” dhe N.T.T “Global Petrol”, konsiderohet e tërhequr.
29. Në një datë të pasaktësuar, “Nita Commerc” paraqiti ankesë në Gjykatën Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme) kundër Aktgjykimit të lartcekur të Gjykatës Ekonomike të Qarkut, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.
30. Më 17 shtator 2009, Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit [Ae.nr.2/2007] e refuzoi si të pabazuar ankesën e “Nita Commerc” dhe vërtetoi Aktgjykimin [VIII.C.Nr.207/06] e 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut.
31. Më 30 tetor 2009, parashtruesi i kërkesës paraqiti propozim për përmbarim në bazë të Marrëveshjes mbi Kolateralin kundër “Nita Commerc”. Më 11 nëntor 2009, Gjykata Komunale në Malishevë (në tekstin e mëtejme: Gjykata Komunale), përmes Aktvendimit [E.nr.406/09], e kishte lejuar përmbarimin.
32. Në një datë të pasaktësuar, “Nita Commerc” paraqiti edhe revizion në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit [Ae.nr.2/2007] të 17 shtatorit 2009 të Gjykatës Supreme, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.
33. Më 31 dhjetor 2009, “Nita Commerc” gjithashtu parashtrroi padi të re në Gjykatën Ekonomike të Qarkut, kundër parashtruesit të kërkesës lidhur me pagesën e borxhit në vlerë prej 74.360 euro “*për shkak të fitimit të pa bazë*”, duke u referuar në nenin 210 (Fitimi pa bazë) të Ligjit të Marrëdhënieve Detyrimore të vitit 1978 (në tekstin e mëtejme: LMD e vjetër). Në anën tjetër, parashtruesi i kërkesës përmes përgjigjes në padi kishte deklaruar se kjo çështje paraqet “*çështje të gjykuar*”, bazuar në Aktgjykimin e po të njëjtës gjykatë, përkatësisht Aktgjykimin [VIII.C.Nr.207/06] e 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut, e të vërtetuar në ndërkohë edhe përmes Aktgjykimit [Ae.nr.2/2007] të 17 shtatorit 2009 të Gjykatës Supreme.

34. Më 17 mars 2010, Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit [Rev. E.nr.20/2009] refuzoi si të pabazuar revizionin e “Nita Commerc” dhe vërtetoi Aktgjykimin [Ae.nr.2/2007] e 17 shtatorit 2009 të Gjykatës Supreme në lidhje me Aktgjykimin [VIII.C.Nr.207/06] e 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut.
35. Më 12 maj 2010, Gjykata Ekonomike e Qarkut, duke vepruar sipas padisë së 31 dhjetorit 2009 të “Nita Commerc”, përmes Aktvendimit [IV.C.nr.1/2010] hodhi poshtë të njëjtën, duke u bazuar në nenet 391 [pa titull] dhe 393 [pa titull] të Ligjit nr. 03/L-006 për Procedurën Kontestimore (në tekstin e mëtejme: LPK). I pari, përkatësisht neni 391, në pikën d) të tij, përcakton që padia hedhet poshtë si e palejueshme kur çështja paraqet “*çështje të gjykuar*”. Gjykata Ekonomike e Qarkut në këtë Aktgjykim, ndër tjerash, gjithashtu kishte arsyetuar se përmes Aktgjykimit [C.nr.207/2006] të 23 nëntorit 2006, kishte shqyrtuar edhe pretendimin e “Nita Commerc” lidhur me “*pagesën e bërë dy herë në vlerë prej 74.360 euro*”, duke refuzuar të njëjtin si të pabazuar, konstatim ky që ishte vërtetuar edhe nga Gjykata Supreme përmes dy Aktgjykimeve të saj, Aktgjykimit [Ae.nr.2/2007] të 17 shtatorit 2009 dhe Aktgjykimit [Rev.E.nr.20/2009] të 17 marsit 2010, respektivisht.
36. Më 26 korrik 2013, duke u bazuar në Aktvendimin [E.nr.406/09] të 11 nëntorit 2009 të Gjykatës Komunale përmes të cilit ishte lejuar përmbarimi bazuar në Aktgjykimin [VIII.C.Nr.207/06] e 23 nëntorit 2006 të Gjykata Ekonomike e Qarkut e të vërtetuar më pas nga Gjykata Supreme përmes dy Aktgjykimeve të lartcekura të saj, kishte përfunduar ekzekutimi i procedurës përmbarimore lidhur me hipotekën që ishte lënë peng për sigurimin e kredisë nga “Nita Commerc”.

(ii) *Procedura penale dhe procedura e tretë kontestimore*

37. Në maj të vitit 2010, “Nita Commerc” kishte filluar edhe dy procedura të tjera. Fillimisht, më 17 maj 2010, “Nita Commerc” kishte ushtruar kallëzim penal në Prokurorinë Themelore në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: Prokuroria Themelore), kundër Drejtorit të Bankës, përkatësisht I.Z., dhe punëtoreve të Bankës, A.Sh., M.B., dhe Sh.K., respektivisht, duke pretenduar se nga xhirollogaria e “Nita Commerc”, pa autorizim kanë tërhequr shumën prej 79,786,00 euro, dhe “*të cilën nuk e kanë evidentuar por e kanë ndalur për vete*”. Ndërsa, më 19 maj 2010, “Nita-Commerc”, gjithashtu kishte parashtruar padi në Gjykatën Komunale, duke kërkuar “*moslejimin e ekzekutimit*” të Aktvendimit [E.nr.406/09] të 11 nëntorit 2009 të Gjykatës Komunale dhe i cili kishte lejuar përmbarimin lidhur me procedurën e parë kontestimore, duke përsëritur pretendimet e paraqitura në kallëzimin penal dhe duke vënë theks në faktin se punëtorët përkatës të Bankës, përkatësisht A.Sh., M.B., dhe Sh.K., “*kanë tërhequr në mënyrë të palejueshme shumën prej 74,000 euro nga llogaria e tij*”. Në anën tjetër, parashtruesi i kërkesës, përkatësisht Banka, përmes përgjigjes në padi, kontestoi padinë si të pabazuar, duke përsëritur faktin se çështjet e ngritura nga “Nita Commerc”, përbëjnë “*çështje të gjykuar*”, sepse ishte shqyrtuar dhe vendosur tashmë përmes vendimeve përfundimtare të gjykatave të rregullta.

38. Më 4 qershor 2013, bazuar në kallëzimin e lartcekur penal, Departamenti për Krime të Rënda i Prokurorisë Themelore, përmes Aktvendimit për fillimin e hetimeve, përkatësisht Aktvendimit [PP.567/2013], kishte konstatuar se ndaj të pandehurve A.Sh., M.B. dhe Sh.K., respektivisht, duhet të fillojnë hetimet, pasi që “*ekziston dyshimi i arsyeshëm se të njëjtit kanë kryer veprë penale*” të përvetësimit gjatë ushtrimit të detyrës, siç është përcaktuar në paragrafin 3 të nenit 340 (Përvetësimi gjatë ushtrimit të detyrës) në lidhje me paragrafin 1 të nenit 23 (Bashkëkryerja) të Kodit nr.2003/25 të Përkohshëm Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPPK).
39. Ndërsa, më 13 shtator 2013, “Nita Commerc” kishte paraqitur një parashtresë në Degën e Malishevës të Gjykatës Themelore në Gjakovë, duke kërkuar ndryshimin e kërkesëpadisë së 19 majit 2010. Kjo e fundit, siç është sqaruar më lart, fillimisht ishte dorëzuar si padi për “*moslejimin e ekzekutimit*”, ndërsa “Nita Commerc” kërkoji që e njëjta të ndryshohet në padi për kompensim dëmi bazuar në nenin 259 [pa titull] të LPK-së. Bazuar në shkresat e lëndës rezultoi se kompensimi i dëmit të cilën e kërkoji “Nita Commerc” është në vlerën e 98,019.43 euro.
40. Më 20 qershor 2014, Dega në Malishevë e Gjykatës Themelore në Gjakovë përmes Aktvendimit [C.nr.62/10] ishte shpallur jo kompetente në pikëpamje lëndore për të vendosur lidhur me këtë çështje dhe lëndën ia kishte referuar Gjykatës Themelore në Prishtinë.
41. Më 14 korrik 2015, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit që është pjesë e procesverbalit nga seanca e shqyrtimit kryesor, kishte vendosur që të ndërprehet procedura kontestimore lidhur me këtë çështje, deri sa të vendoset lënda penale [PP.I.567/13].
42. Më 5 dhjetor 2015, Prokuroria Themelore në Ferizaj, ngriti Aktakuzën [PP.I.nr. 111/20 J 5], ndaj të akuzuarve A.Sh. dhe M.B., nën dyshimin e bazuar se kanë kryer veprën penale “*përvetësimi gjatë ushtrimit të detyrës*” të përcaktuar përmes paragrafit 3 të nenit 340 lidhur me paragrafin 1 të nenit 23 të KPPK-së. Bazuar në shkresat e lëndës, në shqyrtimet e mbajtura gjatë muajit shkurt dhe mars të vitit 2016, Prokurori i Shtetit, kishte bërë ndryshimin e Aktakuzës, duke u tërhequr nga Aktakuza ndaj të akuzuarit M.B.
43. Më 31 mars 2016, Departamenti për Krime të Rënda të Gjykatës Themelore, përmes Aktgjykimit [PKR.nr.209/2015] kishte liruar nga akuza edhe personin A.Sh., ndërsa për realizimin e kërkesës pasurore juridike “Nita Commerc” e kishte udhëzuar në kontest civil. Bazuar në shkresat e lëndës, ky Aktgjykim ishte konfirmuar përmes Aktgjykimit [PAKR.nr.392/16] të 15 marsit 2017 të Gjykatës së Apelit.
44. Më 14 shtator 2016, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit, që është pjesë e procesverbalit nga seanca e shqyrtimit kryesor, vendosi që të vazhdohet procedura kontestimore e ndërprerë përmes Aktvendimit të 14 korrikut 2015.
45. Më 17 tetor 2016, Gjykata Themelore, përmes Aktvendimit [I.C.nr.424/2014], caktoi ekspertin F.K., për të punuar ekspertizën financiare për të vlerësuar nëse ka pasur ndërhyrje të paautorizuara nga ana e Bankës në xhirrollogarinë e “Nita

- Commerc”, në vlerën prej (i) 74,089.37 euro; dhe (ii) 23,930.06 euro si *“mjete të papërfshira në pasqyrat e llogarisë”*, dhe rrjedhimisht në vlerën e përgjithshme prej 98,019.93 euro. Ndërsa, më 18 janar 2018, Banka kërkoi që padia e “Nita Commerc” të hedhet poshtë si e palejuar, duke pretenduar sërish se në këtë rast kemi të bëjmë me *“çështje të gjykuar”*.
46. Më 24 nëntor 2016, në Gjykatën Themelore ishte dorëzuar ekspertiza financiare e punuar nga F.K., e cila kishte konstatuar, ndër të tjera, se (i) *“pagesat e kryera në emër të detyrimeve doganore (8 veprime në vlerë prej 74,306 euro) nuk kanë sjellë ndonjë dëm për kompaninë “Nita Commerc” dhe nuk ka pasur ndonjë dyfishim të veprimeve bankare”*; dhe (ii) përkitazi me pretendimin tjetër të palës se është dëmtuar në vlerë 23,930.06 euro, *“vlera prej 1,610 euro ka të bëjë me provizionet në emër të kredive të lejuara, ndërsa vlera prej 1,455 fillimisht është regjistruar në dëm të klientit mirëpo më vonë banka ka kryer stronimet e duhura”*, ndërsa *“vlera e mbetur prej 20,837.90 euro paraqet obligimet kreditore të klientit ndaj bankës dhe për këtë gjykata ka marr vendim”*.
47. Më 26 janar 2017, bazuar në procesverbalin e Gjykatës Themelore, kjo e fundit, përmes Aktvendimit [I.C.nr.424/2014], e kishte miratuar propozimin për nxjerrjen edhe të një ekspertize, nga një grup i përbërë prej tre ekspertëve të Fakultetit Ekonomik të Universitetit të Prishtinës (në tekstin e mëtejme: Fakulteti Ekonomik) në lidhje me vlerën kontestuese prej 74,000 euro. Megjithatë, duke marrë parasysh që ekspertiza përkatëse nuk ishte dorëzuar, më 26 mars 2018, Gjykata Themelore përmes Policisë së Kosovës urdhëroi Fakultetin Ekonomik që të kthejë dosjen e lëndës përkatëse. Lënda përkatëse, për pasojë, i është dorëzuar Gjykatës Themelore, por jo edhe ekspertiza financiare, e cila sipas arsytimit të Fakultetit Ekonomik nuk ka mundur të punohet për shkak se *“palët nuk janë përgjigjur në dorëzimin e provave”*. Marrë parasysh këtë, më 11 prill 2018, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [I.EK.nr.424/14] u shqiptoi dënim me gjobë grupit të tre ekspertëve të Fakultetit Ekonomik sepse (i) grupi përkatës ka mbajtur dosjen origjinale të rastit për më shumë se një (1) vit përkundër faktit që gjykata përkatëse e ka caktuar afatin prej tridhjetë (30) ditësh për dorëzimin e raportit të ekspertizës; për më tepër që (ii) grupi përkatës nuk ka dorëzuar fare raportin e ekspertizës.
48. Më 2 nëntor 2018, Gjykata Themelore, përmes Aktvendimit [I.E.K.nr.424/14] hodhi poshtë padinë e “Nita Commerc”. Në këtë Aktvendim, ndër të tjera, theksohet se pavarësisht lartësisë së vlerës që pretendohet me padi të re, (i) objekti i kërkesëpadisë është i njëjtë; (ii) pretendimet për shumën e kërkuar mbështeten në të njëjtat fakte dhe mbi të njëjtën bazë; dhe (iii) palët në proces gjyqësor janë të njëjta, prandaj Gjykata Themelore, përmes Aktvendimit të lartcekur, konstatoi se kërkesa i plotëson kushtet për t’u konsideruar si *“çështje e gjykuar”*, bazuar në nenin 391 të LPK-së.
49. Më 22 nëntor 2018, kundër Aktvendimit të lartcekur të Gjykatës Themelore, “Nita Commerc” kishte parashtruar ankesë në Gjykatën e Apelit, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale. Në anën tjetër, parashtruesi i kërkesës përmes përgjigjes në

ankesë kishte propozuar që ankesa të refuzohet si e pabazuar dhe çështja të trajtohet si “çështje e gjykuar”.

50. Më 27 maj 2019, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [Ae.nr.287/18], e aprovoi si të bazuar ankesën e “Nita Commerc”, duke e anuluar Aktvendimin [I.EK.nr.424/14] e 2 nëntorit 2018 të Gjykatës Themelore dhe lëndën e ktheu në shkallë të parë në rivendosje. Gjykata e Apelit, në arsyetimin e këtij konstatimi, kishte theksuar se Aktvendimi i atakuar është nxjerrë në shkelje të paragrafit 1 të nenit 182 [pa titull] në lidhje me pikën d) të paragrafit 1 të nenit 391 të LPK-së, sepse (i) pozita e palëve në procedurë është e ndryshme, sikur që është e ndryshme edhe baza juridike si dhe vlera e kontestit; dhe (ii) është gjykuar çështja e pagimit të borxhit, ndërsa tani objekt kontesti është kompensimi i dëmit që *“pretendohet se e paditura përkatësisht zyrtarët e saj i kanë shkaktuar dëme paditësit duke përvetësuar të holla nga gjiro-llogarija e saj, në mënyrë të kundërligjshme dhe kundër të cilëve kanë filluar hetimet penale”*.
51. Në një datë të pasaktësuar, kundër Aktvendimit të lartcekur të Gjykatës së Apelit, parashtruesi i kërkesës kishte dorëzuar një shkresë në Gjykatën Themelore, duke kërkuar që të hedhet poshtë padia e “Nita Commerc”, pasi që kjo çështje kontestimore paraqet *“çështje të gjykuar”*.
52. Më 1 gusht 2019, Gjykata Themelore, përmes Aktvendimit [I.EK.nr.330/19] refuzoi kërkesën e parashtruesit të kërkesës që çështja kontestuese të konsiderohet si *“çështje e gjykuar”* dhe vendosi që bazuar në rekomandimet e dhëna përmes Aktvendimit [Ae.nr.287/18] të 27 majit 2019 të Gjykatës së Apelit, procedura të vazhdojë me shqyrtim meritore të kërkesëpadisë. Kundër këtij Aktvendimi nuk u lejua ankesa.
53. Më 23 shtator 2019, duke u referuar në pikën b) të paragrafit 1 të nenit 245 [pa titull] të LPK-së, parashtruesi i kërkesës iu drejtua Zyrës së Prokurorit të Shtetit me propozimin për inicimin e kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë kundër Aktvendimit [Ae.nr.287/18] të 27 majit 2019 të Gjykatës së Apelit.
54. Më 3 tetor 2019, Zyra e Prokurorit të Shtetit, përmes Njoftimit [KMLC.nr.158/2019] njoftoi parashtruesin e kërkesës se kërkesa e tij nuk është aprovuar, sepse nuk ka bazë të mjaftueshme ligjore bazuar në pikat a) dhe b) të paragrafit 1 të nenit 247 [pa titull] të LPK-së.

(iii) Procedura pasi parashtruesi i kërkesës ka dorëzuar kërkesën e tij në Gjykatë duke kërkuar vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktvendimeve të kontestuara
55. Më 23 tetor 2019, Gjykata Themelore, përmes Aktvendimit [I.EK nr.424/2014] caktoi edhe një super-ekspertizë financiare lidhur me kontestin në mes palëve, përkatësisht vlerën e kontestuar prej 74,000 euro, duke i caktuar tre ekspertë financiarë, përkatësisht R.A., A.Z. dhe M.M., për përgatitjen e super-ekspertizës.
56. Më 14 nëntor 2019, ekspertët e lartcekur financiar, dorëzuan në Gjykatën Themelore *“super ekspertizën financiare”*, e cila ndër tjerash, kishte konstatuar se (i) subjektit “Nita Commerc” nuk i është shkaktuar dëm; (ii) *“nuk ka pasur ndërhyrje të punëtorëve të bankës në llogarinë e subjektit Nita Commerc”* pa

autorizim, por se të gjitha tërheqjet dhe pagesat e obligimit të klientit të tyre ndaj Doganave të Kosovës janë kryer konform nenit 4 të Kredisë suzaore me nr 2/5-582 nga dt.02.07.2003 [...]; dhe (iii) nuk rezulton të ketë pasur pagesa të dyfishta.

57. Më 30 qershor 2020, Gjykata Themelore, përmes Aktgjykimit [I.EK.nr.330/19] refuzoi si të pabazuar kërkesëpadinë e “Nita Commerc”. Gjykata Themelore në arsyetimin e saj, ndër të tjera, theksoi se bazuar në nenin 154 (Bazat e Përgjegjësisë) së LMD-së së vjetër është e përcaktuar se kushdo që i shkakton dëm tjetrit ka për detyrë ta kompensojë, nëse nuk provon se dëmi ka lindur pa fajin e tij dhe në rastin konkret, asnjëra nga pretendimet e “Nita Commerc” lidhur me pretendimin se “*e paditura ka keqpërdorur mjetet e paditësit nga llogaria e tij duke tërhequr mjetet nga llogaria e tij pa autorizim*”, nuk është dëshmuar para Gjykatës Themelore.
58. Bazuar në shkresat e lëndës, rezulton se kundër Aktgjykimit të lartcekur të Gjykatës Themelore, “Nita Commerc” ka parashtruar ankesë në Gjykatën e Apelit. Bazuar në përgjigjen e Gjykatës Themelore dhe asaj të Apelit dorëzuar në Gjykatë, në datat 16 shkurt 2021 dhe 24 shkurt 2021, respektivisht, ankesa e lartcekur e “Nita Commerc”, është në pritje të shqyrtimit para Gjykatës së Apelit.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

59. Parashtruesi i kërkesës pretendon që Aktvendimet e kontestuara, përkatësisht Aktvendimi [Ae.nr.287/18] i 27 majit 2019 i Gjykatës së Apelit dhe Aktvendimi [I.EK.nr. 330/19] i 1 gushtit 2019 i Gjykatës Themelore, janë nxjerrë në shkelje të të drejtave dhe lirive themelore të tij të garantuara përmes nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimet e lartcekura duke pretenduar shkelje të neneve të lartcekura të Kushtetutës dhe KEDNJ-së, për shkak të (i) cenimit të parimit të sigurisë juridike; dhe (ii) mungesës së arsytimit të vendimit gjyqësor.

(i) *Sa i përket pretendimeve për cenim të parimit të sigurisë juridike*

60. Parashtruesi i kërkesës, në këtë kontekst, pretendon se Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit të kontestuar ka rihapur një vendim të formës së prerë, përkatësisht Aktgjykimin [VIII.C.Nr.207/06] e 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut, në kundërshtim me garancitë kushtetuese të mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së. Parashtruesi i kërkesës thekson se parimi i sigurisë juridike është një ndër aspektet kryesore të sundimit të ligjit, i cili, ndër tjerash, presupozon respektimin e parimit *res judicata*, e që është parimi i formës së prerë të vendimeve gjyqësore. Në kontekst të shkeljes së këtij parimi, parashtruesi i kërkesës, ndër të tjera, thekson se (i) përkundër Aktgjykimit [VIII.C.Nr.207/06] të 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut; dy Aktgjykimeve të Gjykatës Supreme, Aktgjykimit [Ae.nr.2/2007] të 17 shtatorit 2009 dhe Aktgjykimit [Rev E.nr.20/2009] të 17 marsit 2010, respektivisht; Aktvendimit [IV.C.nr.1/2010] të 12 majit 2010 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut; dhe Aktvendimit [I.EK.nr.424/14] të 2 nëntorit 2018 të Gjykatës Themelore, Gjykata e Apelit dhe më pas Gjykata Themelore, përmes Aktvendimeve të kontestuara, më shumë se

(9) vite më vonë, kanë rihapur një proces gjyqësor, duke e vlerësuar se i njëjti nuk paraqet “*çështje të gjykuar*”; (ii) ankesa para Gjykatës së Apelit, mbi bazën e të cilës, e njëjta e ka rihapur një proces gjyqësor i cili paraprakisht ishte cilësuar nga vetë gjykatat e rregullta si *res judicata*, ndërlidhet me të njëjtën çështje, të njëjtën gjendje faktike, të njëjtat palë dhe të njëjtin raport juridik i cili tashmë, ishte vendosur nga gjykatat e rregullta; (iii) pretendimi i “Nita Commec”, mbi bazën e të cilit i njëjti ka ngritur padi të re dhe mbi bazën e të cilit Gjykata e Apelit, përmes Aktvendimit të kontestuar ka rihapur një “*çështje të gjykuar*”, është shqyrtuar që në fillim të këtij procesi gjyqësor, përkatësisht në vitin 2006, duke u hedhur poshtë nga Gjykata Ekonomike e Qarkut, përmes Aktgjykimit [VIII.C.Nr.207/06] të 23 nëntorit 2006, si të pabazuar, konstatim ky i cili më pas ishte konfirmuar edhe dy herë nga Gjykata Supreme; (iv) në hapjen e një rasti *res judicata*, Gjykata e Apelit, është gjithashtu në kundërshtim me praktikën gjyqësore të Gjykatës Supreme, të reflektuar në vëllimin e tretë të Buletinit të Praktikës Gjyqësore të Gjykatës Supreme të vitit 2016, sipas të cilit, për tu konsideruar një çështje *res judicata*, duhet të ekzistojë identiteti, përkatësisht njëjtësia subjektive e palëve, të ekzistojë identiteti i kërkesës, të ekzistojë identiteti i gjendjes faktike dhe kontesti të jetë zhvilluar dhe përfunduar në procedurë kontestimore, kushte këto të cilat janë të plotësuara në rrethanat e rastit konkret; dhe (v) në kundërshtim me garancitë kushtetuese dhe praktikën gjyqësore të Gjykatës, një vendim gjyqësor dhe i plotfuqishëm, përkatësisht Aktgjykimi [VIII.C.Nr.207/06] i 23 nëntorit 2006 i Gjykatës Ekonomike të Qarkut, ka mbetur pa efekt, në dëm të parashtruesit të kërkesës, duke rezultuar kështu në të drejta kushtetuese “*iluzore*” për të njëjtin.

61. Në mbështetje të pretendimeve të tij për cenimin e sigurisë juridike, parashtruesi i kërkesës i referohet praktikës gjyqësore të (i) Gjykatës në rastet si në vijim: KI08/09, parashtrues, *Sindikata e pavarur e punonjësve të Fabrikës së tubave të çelikut - IMK nga Ferizaj*, Aktgjykim i 17 dhjetorit 2010 (në tekstin e mëtejme: rasti i Gjykatës KI08/09); KI132/15, parashtrues *Manastiri i Deçanit*, Aktgjykimi i 20 majit 2016 (në tekstin e mëtejme: rasti i Gjykatës KI132/15); KI122/17, parashtrues *Česká Exportní Banka A.S*, Aktgjykim i 18 prillit 2018 (në tekstin e mëtejme: rasti i Gjykatës KI122/17); KI87/18, parashtrues *Kompania e Sigurimeve "IF Skadeforsikring"*, Aktgjykim i 27 shkurtit 2019 (në tekstin e mëtejme: rasti i Gjykatës KI87/18); dhe (ii) Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ) në rastin *Ponomaryov kundër Ukrainës*, Aktgjykim i 3 prillit 2008.

(ii) *Sa i përket pretendimeve për mungesë të arsytimit të vendimit gjyqësor*

62. Parashtruesi i kërkesës, në këtë kontekst, pretendon se Gjykata Themelore dhe ajo Apelit, respektivisht, përmes Aktvendimeve të kontestuara, kanë dështuar të arsyetojnë vendimmarrjen e tyre dhe të adresojnë e arsyetojnë pretendime thelbësore të parashtruesit të kërkesës, në kundërshtim me garancitë kushtetuese të mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së. Parashtruesi i kërkesës, duke u referuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës në kontekst të vendimit të arsyetuar gjyqësor, thekson se gjykatat e rregullta janë të detyruara që të adresojnë pretendimet thelbësore të palëve përkatëse dhe të tregojnë me qartësi të mjaftueshme arsyet mbi të cilat e kanë

bazuar vendimmarrjen e tyre, ndërsa do të veprojnë në kundërshtim me garancitë kushtetuese për një vendim të arsyetuar gjyqësor, nëse nuk ofrojnë asnjë përgjigje përkitazi me pretendimet thelbësore të palëve.

63. Parashtruesi i kërkesës më specifikisht thekson se (i) Aktvendimi [Ae.nr.287/18] i 27 majit 2019 i Gjykatës së Apelit, nuk përmban asnjë referencë apo arsyetim lidhur me pretendimet e tij se përmes Aktvendimit [IV.C.nr.1/2010] të 12 majit 2010 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut, padia e “Nita Commerc” është hedhur poshtë si *res judicata*; ndërsa (ii) Aktvendimi [I.EK.nr.330/19] i 1 gushtit 2019 i Gjykatës Themelore, gjithashtu nuk ka adresuar asnjërin nga pretendimet e tij, por për rihapjen e një procedure kontestimore në kundërshtim me garancitë kushtetuese dhe ato të KEDNJ-së përkitazi me parimin e sigurisë juridike, është mjaftuar me konstatimin se “*kështu ka përcaktuar Gjykata e Apelit*”.
64. Në mbështetje të pretendimeve të tij për shkeljen e të drejtës në vendim të arsyetuar gjyqësor, parashtruesi i kërkesës i referohet praktikës gjyqësore të Gjykatës, në rastet si në vijim: KI24/17, parashtrues *Bedri Salihu*, Aktgjykim i 27 majit 2019 (në tekstin e mëtejme: rasti i Gjykatës KI24/17); KI138/15, parashtrues “*Sharr Beteiligungs GmbH*” SH.P.K., Aktgjykim i 4 shtatorit 2017 (në tekstin e mëtejme: rasti i Gjykatës KI138/15); KI72/12, parashtrues *Veton Berisha dhe Ilfete Haziri*, Aktgjykim i 5 dhjetorit 2012 (në tekstin e mëtejme: rasti i Gjykatës KI72/12); dhe rastin e Gjykatës KI122/17.
65. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që të (i) deklarojë kërkesën e pranueshme; (ii) konstatojë se ka pasur shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së; (iii) konstatojë se Aktvendimi [Ae.nr. 287/18] i 27 majit 2019 i Gjykatës së Apelit dhe Aktvendimi [I.EK.nr.330/19] i 1 gushtit 2019 i Gjykatës Themelore janë të pavlefshme; dhe (iv) kthejë Aktvendimin [Ae.nr. 287/18] e 27 majit 2019 të Gjykatës së Apelit në rivendosje pranë Gjykatës së Apelit “*në pajtim me Aktgjykimin e Gjykatës Kushtetuese*”.

Komentet e “Nita Commerc”

66. Përmes përgjigjes në Gjykatë të dorëzuar më 7 shkurt 2020, “Nita Commerc” i kundërshtoi pretendimet e parashtruesit të kërkesës. Fillimisht, “Nita Commerc”, theksoi se parashtruesi i kërkesës nuk ka shteruar mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Në këtë kontekst, e njëjta theksoi se “*edhe pse me Aktvendimin e Gjykatës Themelore- Departamenti i Çështjeve Ekonomike I.EK.nr.330/19 të datës 1 gusht 2020 nuk është lejuar ankesë e posaçme kundër këtij aktvendimi, parashtruesi i kërkesës ka të drejtën që për të njëjten çështje ta godet me ankesë kunder vendimit me të cilin përfundon procedimi i çështjes në gjykatën e shkallës së parë, pasi që lidhur me rastin konkret procedura kontestimore nuk ka përfunduar në shkallë të parë pranë gjykatës kompetente, kjo vërtetohet edhe nga pika e 2 i dispozitivit të këtij Aktvendimit[...]*”.
67. Ndërsa përkitazi me meritat e rastit, “Nita-Commerc” (i) i referohet Aktgjykimit [PKR.nr.209/2015] të 31 marsit 2016 të Gjykatës Themelore përmes së cilit, e njëjta për realizimin e kërkesës pasurore ishte udhëzuar në kontest civil; dhe (ii) thekson se Gjykata e Apelit me të drejtë ka konstatuar se nuk kemi të bëjmë me “*çështje të gjykuar*”, sepse “*në rastin konkret pozita e palëve në procedurë është*

e ndryshme (ku në këtë rast jemi si palë paditëse) si dhe vlera e kontestit është e ndryshme nga ajo e Aktgjykimit të Gjykatës Ekonomike të Qarkut në Prishtinë VIII.C.nr.207/06 e datës 23.11.2006”.

Vlerësimi i pranueshmërisë kërkesës

68. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë, të parashikuara me Ligj dhe të specifikuar më tej me Rregullore të punës.

69. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

70. Gjykata gjithashtu i referohet paragrafit 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“4. Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejné edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme.”

71. Në këtë drejtim, Gjykata fillimisht thekson se parashtruesi i kërkesës ka të drejtë të paraqes ankesë kushtetuese, duke u thirrur në shkelje të pretenduara të të drejtave dhe lirive themelore të tij, që vlejné për individët dhe personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme. (Shih, ndër të tjera, rastin e Gjykatës KI118/18, parashtrues, *Eco Construction sh.p.k.*, Aktvendim për papranueshmëri, i 10 tetorit 2019, paragrafi 29 dhe referencat e përdorura aty).

72. Në vazhdim, Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohet në Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 47 (Kërkesa Individuale), 48 (Saktësimi i kërkesës) dhe 49 (Afatet) të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 (Kërkesa individuale)

1.Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individ i mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të këtë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.

Neni 48
(Saktësimi i kërkesës)

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49
(Afatet)

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor [...]”

73. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kritereve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në cilësinë e palës së autorizuar, duke i kontestuar dy akte të autoritetit publik, përkatësisht (i) Aktvendimin [Ae.nr.287/18] e 27 majit 2019 të Gjykatës së Apelit; dhe (ii) Aktvendimin [I.EK.nr. 330/19] e 1 gushtit 2019 të Gjykatës Themelore. Përkitazi me të dy Aktvendimet e kontestuara, parashtruesi i kërkesës i ka qartësuar saktësisht të drejtat dhe liritë themelore që pretendon si i janë cenuar, siç është përcaktuar në nenin 48 të Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën e tij brenda afateve të përcaktuara përmes nenit 49 të Ligjit.
74. Megjithatë, Gjykata duhet gjithashtu të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës e ka plotësuar kriterin e shterimit të mjeteve juridike të përcaktuara me ligj, siç kërkohet përmes paragrafit 7 të nenit 113 të Kushtetutës, paragrafit 2 të nenit 47 të Ligjit dhe pikës (b) të paragrafit (1) të rregullit 39 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës. Plotësimin e këtij kriteri, Gjykata do e vlerësojë veç e veç përkitazi me të dy aktet e kontestuara, duke filluar me Aktvendimin [Ae.nr.287/18] e 27 majit 2019 të Gjykatës së Apelit, për të vazhduar me Aktvendimin [I.EK.nr.330/19] e 1 gushtit 2019 të Gjykatës Themelore.
75. Këtë vlerësim, Gjykata do e bëjë duke u bazuar në parimet e përgjithshme përkitazi me shterimin e mjeteve juridike, siç janë shtjelluar përmes praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së dhe të Gjykatës. Kjo e fundit, ka shtjelluar këto parime në mënyrë të detajuar në një numër rastesh, duke përfshirë por duke mos u kufizuar në rastet KI108/18, parashtrues *Blerta Morina*, Aktvendim për papranueshmeri i 30 shtatorit 2019; KI147/18, parashtrues *Artan Hadri*, Aktvendim për papranueshmëri, i 11 tetorit 2019; KI211/19, parashtrues *Hashim Gashi, Selajdin Isufi, B.K., H.Z., M.H., R.S., R.E., S.O., S.H., H.I., N.S., S.I., dhe S.R.*, Aktvendim për papranueshmëri, i 11 nëntorit 2020; KI43/20, parashtruese *Fitore Sadikaj*, Aktvendim për papranueshmëri, i 31 gushtit 2020; dhe KI42/20, parashtrues *Armend Hamiti*, Aktvendim për papranueshmëri, i 31 gushtit 2020.

(i) *Përkitazi me Aktvendimin [Ae.Nr.287/18] e 27 majit 2019 të Gjykatës së Apelit*

76. Gjykata rikujton se Aktvendimi i lartcekur i Gjykatës së Apelit është nxjerrë bazuar në ankesën e “Nita Commerc” kundër Aktvendimit [I.EK.nr. 424/14] të 2 nëntorit 2018 të Gjykatës Themelore, dhe i cili e kishte hedhur poshtë padinë e të njëjtit mbi bazën e pikës d) të paragrafit 1 të nenit 391 të LPK-së, duke e kualifikuar këtë çështje si *res judicata*. Gjykata e Apelit, e kishte anuluar këtë Aktvendim të Gjykatës Themelore, duke vlerësuar se çështja para saj nuk mund të kualifikohej si *res judicata* dhe duke e kthyer çështjen në Gjykatën Themelore në rivendosje përkitazi me meritat e rastit. Kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, parashtruesi i kërkesës kishte parashtruar kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Prokurorinë e Shtetit, por kjo e fundit përmes Njoftimit [KMLC.nr.158/2019] të 3 tetorit 2019, e kishte refuzuar të njëjtën.
77. Gjykata thekson se bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës, vendimet e Gjykatës së Apelit, mund të kontestohen para Gjykatës, dhe kjo e fundit, në mënyrë të vazhdueshme ka vlerësuar se mjetet juridike janë shteruar nga parashtruesit e kërkesave përkatëse të cilët kanë kontestuar vendime të Gjykatës së Apelit. Këtë praktikë gjyqësore, Gjykata e ka ndërtuar bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, sipas së cilës, ndër të tjera, parashtruesit e kërkesave përkatëse, jodetyrimisht kushtëzohen të përdorin edhe mjetet e jashtëzakonshme juridike. (Shih, Udhëzuesin për Kriteret e Pranueshmërisë të GJEDNJ-së të 30 prillit 2020; I. Kriteret procedurale për papranueshmëri; A. Mos-shterimi i mjeteve juridike; 2. Aplikimi i rregullit; e) Ekzistenca dhe përshtatshmëria, paragrafi 89 dhe referencat e përdorura aty). Për më tepër që, bazuar në po të njëjtën praktikë gjyqësore, në rast të ekzistencës së më shumë së një mjeti juridik efektiv, është e mjaftueshme që një parashtrues të ketë përdorur njërin prej tyre. (Shih, Udhëzuesin për Kriteret e Pranueshmërisë të GJEDNJ-së të 30 prillit 2020; I. Kriteret procedurale për papranueshmëri; A. Mos-shterimi i mjeteve juridike, 2. Aplikimi i rregullit; c) Ekzistenca e disa mjeteve të ankimit; paragrafi 86 dhe referencat e përdorura aty). Gjykata rikujton që në rrethanat e rastit konkret, kundër Aktvendimit të kontestuar të Gjykatës së Apelit, parashtruesi i kërkesës kishte parashtruar kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Prokurorinë e Shtetit dhe e cila ishte refuzuar.
78. Për pasojë, bazuar në sqarimet e mësipërme, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës i ka shteruar mjetet juridike përkitazi me Aktvendimin [Ae.Nr.287/18] e 27 majit 2019 të Gjykatës së Apelit, në përputhshmëri me paragrafin 7 të nenit 113 të Kushtetutës, paragrafin 2 të nenit 47 të Ligjit dhe pikën (b) të paragrafit (1) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

(ii) *Përkitazi me Aktvendimin [I.EK.nr.330/19] e 1 gushtit 2019 të Gjykatës Themelore*

79. Gjykata rikujton që Aktvendimi i lartcekur i Gjykatës Themelore është nxjerrë si pasojë e Aktvendimit [Ae.nr.287/18] të 27 majit 2019 të Gjykatës së Apelit. Aktvendimi i Gjykatës Themelore (i) në këshillën përkatëse juridike kishte theksuar se kundër këtij Aktvendimi “*nuk është e lejuar ankesa*”; dhe (ii) kishte rifilluar procedurën kontestimore në mes palëve përkatëse, përkatësisht parashtruesit të kërkesës dhe “Nita Commerc”, duke arsyetuar se “*Gjykata e*

Apelit e Kosovës në procedurë ankimore, me aktvendimin Ae.nr.287/18 të datës 27.05.2019 e ka prishur Aktvendimin mbi hedhjen e padisë, I.EK.nr.424/14, të datës 2.11.2018, dhe e ka kthyer çështjen në rishqyrtim dhe rivendosje, me arsyetimin se kërkesa nga padia nuk paraqet çështje të gjykuar dhe njëkohësisht i është rekomanduar kësaj gjykate që të zhvilloj gjykimin në shkallë të parë, respektivisht që të bëjë shqyrtimin meritor të kërkesëpadisë. “Nita Commerc”, në komentet e saj të dorëzuara në Gjykatë, specifikisht ka pretenduar mungesë të shterimit të mjeteve juridike përkitazi me Aktvendimin e Gjykatës Themelore.

80. Në këtë kontekst, Gjykata fillimisht i referohet nenit 206 [pa titull] të LPK-së, i cili, ndër tjerash, përcakton se po që se me të njëjtin ligj parashihet shprehimisht se ankimi i veçantë nuk lejohet, aktvendimi i shkallës së parë mund të goditet vetëm me anë të ankesës që paraqitet kundër vendimit me të cilin përfundon procedimi i çështjes në gjykatën e shkallës së parë. Bazuar në këtë dispozitë, edhe sipas pretendimit të “Nita Commerc”, Aktvendimi [I.EK.nr.330/19] 1 gushtit 2019 i Gjykatës Themelore, do të mund të ankimohej në Gjykatën e Apelit, vetëm pasi të ketë përfunduar procedura në Gjykatën Themelore.
81. Megjithatë, në raste të tilla, e që ndërlidhen me pretendime për cenimin e sigurisë juridike, përkatësisht rihapjen e procedurave gjyqësore që mund të kenë arritur statusin e vendimeve *res judicata*, Gjykata, fillimisht rikujton praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, e cila në raste të tilla, aplikon një qasje fleksibile në vlerësimin e shterimit të mjeteve juridike. Për shembull, dhe ndër të tjera, në rastin *Brumarescu kundër Romanisë* (Aktgjykim i 28 tetorit 1999), GJEDNJ kishte vlerësuar meritat e rastit përkundër faktit që çështja ishte në rishqyrtim e sipër në gjykatën përkatëse vendore, duke konstatuar shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së, si rezultat i rihapjes së procedurave gjyqësore dhe kthimit të tyre në rivendosje, pasi që çështja një fjalë ishte gjykuar një herë dhe kishte arritur statusin *res judicata*. (Shih, rastin e GJEDNJ-së, *Brumarescu kundër Romanisë*, cituar më lart, paragrafin 30 dhe paragrafët 51 deri më 55).
82. Bazuar në këtë praktikë gjyqësore, Gjykata gjithashtu ka bërë përjashtime në kuptim të shterimit të mjeteve juridike të përcaktuara me ligj lidhur me raste në të cilat vendimet paraprake gjyqësore mund të kenë arritur statusin *res judicata*. Më saktësisht, në rastet (i) KI132/15, Gjykata konstatoi se parashtruesi përkatës ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj përkundër faktit që përmes një vendimi të Kolegjit të Apelit ishin anuluar Aktgjykimet paraprake dhe të cilat pretendohesh të kenë arritur statusin e vendimeve *res judicata*, dhe çështja ishte kthyer në rivendosje në Gjykatën Themelore në Pejë (shih, rastin e Gjykatës KI132/15, cituar më lart, paragrafët 60 deri 66); dhe (ii) KI122/17, Gjykata konstatoi se parashtruesi përkatës ka shteruar mjetet juridike të përcaktuara me ligj, përkundër faktit që Aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës së Apelit në lidhje me Aktgjykimin përkatës të Gjykatës Themelore, ndër të tjera, kishin konstatuar se parashtruesi përkatës, “*nuk i ka shfrytëzuar te gjitha mjetet juridike administrative*”, konstatim ky të cilin e kishte arritur vetëm pas mbajtjes së katër procedurave gjyqësore lidhur me një masë të sigurimit, e të cilat sipas pretendimeve përkatëse, kishin rihapur procedura të cilat tashmë kishin arritur statusin e vendimeve *res judicata*. (Shih, rastin e Gjykatës KI122/17, cituar më lart, paragrafi 122).

83. Për pasojë, bazuar në sqarimet e mësipërme, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës gjithashtu i ka shteruar mjetet juridike përkitazi me Aktvendimin [I.EK.nr.330/19] e 1 gushtit 2019 të Gjykatës Themelore, në përputhshmëri me paragrafin 7 të nenit 113 të Kushtetutës, paragrafin 2 të nenit 47 të Ligjit dhe pikën (b) të paragrafit (1) të rregullit 39 të Rregullores së punës.
84. Përfundimisht, Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesit të kërkesës i plotëson kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara përmes paragrafit 7 të nenit 113 të Kushtetutës, neneve 47, 48 dhe 49 të Ligjit dhe paragrafit (1) të rregullit 39 të Rregullores së punës. Për më tepër, e njëjta nuk mund të shpallet e papranueshme mbi bazën e kushteve të përcaktuara përmes paragrafit (3) të rregullit 39 të Rregullores së punës. Ndërsa, Gjykata konsideron se kjo kërkesë nuk është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është e përcaktuar përmes paragrafit (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës dhe për pasojë, ajo duhet deklaruar e pranueshme dhe duhet të vlerësohen meritat e saj.

Dispozitat relevante kushtetuese dhe ligjore

Kushtetuta e Republikës së Kosovës

Neni 31

[E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

1.Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.

2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.

[...]

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut

Neni 6

(E drejta për një proces të rregullt)

1.Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile ose të çdo akuze penale kundër tij, çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohet shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohej nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtonte interesat e drejtësisë.

[...]

Ligji Nr.03-L006 për Procedurën Kontestimore

Neni 182 [pa titull]

182.1 Shkelja thelbësore e dispozitave të procedurës kontestimore ekziston në çoftë se gjykata gjatë procedurës nuk e ka zbatuar apo ka zbatuar në mënyrë jo të drejt ndonjë dispozitë të këtij ligji, kurse kjo ka pasur apo ka mundë të ketë ndikim në nxjerrjen e aktgjykimit të ligjshëm e të drejtë.

Neni 259 [pa titull]

Në qoftë se paditësi e ndryshon padinë, duke kërkuar nga e njëjta bazë faktike sendin tjetër apo një shumë të hollash, i padituri nuk mund ta kundërshtoj atë po që se ndryshimi është pasojë e rrethanave të krijuara pas ngritjes së padisë.

Neni 391 [pa titull]

Pas shqyrtimit paraprak të padisë gjykata me aktvendim e hedh poshtë padinë si të palejueshme po që se konstaton se:

- a) çështja e ngritur me padi nuk hynë në kompetencën gjyqësore;*
- b) palët kanë lidhë kontratë për zgjidhjen e kontestit të tyre nga arbitrazhi;*
- c) për çështjen e ngritur me padi ekziston gjyqëvarësia (litispendenca);*
- d) çështja është gjë e gjykuar (res iudicata);*

Meritat

85. Gjykata fillimisht rikujton që rrethanat e rastit konkret ndërlidhen me një Kontratë për Kredi dhe Marrëveshjen pasuese për Kolateral të vitit 2003, bazuar në të cilat, “Nita Commerc” kishte marrë një kredi prej 269.800,00 euro nga Banka, me afat kthimi prej dymbëdhjetë (12) muajsh. Duke marrë parasysh që detyrimet e “Nita Commerc” ndaj Bankës nuk ishin kryer bazuar në marrëveshjen në mes palëve, që nga viti 2006 kishin filluar procedurat gjyqësore e të cilat kanë rezultuar në një procedurë penale dhe tri procedura kontestimore.
86. Që në fillim të procedurave gjyqësore, Banka kishte pretenduar se “Nita Commerc” nuk i ka kryer detyrimet ndaj Bankës, duke kërkuar që të vërtetohet borxhi në vlerë prej 150,000 euro dhe kamata përkatëse, ndërsa “Nita Commerc” kishte kundërshtuar këto pretendime, duke theksuar, ndër tjerash, gjithashtu, se punëtorët e Bankës kishin realizuar ndërhyrje të paautorizuara në llogarinë e saj bankare, duke rezultuar në pagesa të dyfishta në shumën prej 74,000 euro. Vendimi i parë në proceset gjyqësore që kishin pasuar si rezultat i këtij kontesti, është Aktgjykimi [VIII.C.Nr.207/06] i 23 nëntorit 2006 i Gjykatës Ekonomike të Qarkut, përmes së cilit, e njëjta, pasi kishte shqyrtuar ekspertizën e 30 tetorit 2006, kishte miratuar kërkesëpadinë e Bankës, duke e detyruar “Nita Commerc”, që të paguajë borxhin kryesorë prej 150,000 euro dhe kamatën

përkatëse, dhe duke theksuar, ndër të tjera, se pretendimet e “Nita Commerc” se shumën prej 74,343.00 euro e ka paguar dy herë për shkak të “ndërhyrjes së paautorizuar në llogarinë e tij” të punëtorëve të Bankës, bazuar në dëshmitë para gjykatës dhe ekspertizën financiare të 30 tetorit 2006, nuk janë të bazuara, dhe se bazuar në po këtë ekspertizë, është konstatuar se “nuk bëhet fjalë për pagesa të dyfishta por për një pagesë të bërë në kontinuitet”.

87. Aktgjykimi i Gjykatës Ekonomike të Qarkut, ishte konfirmuar dy herë përmes Gjykatës Supreme, përkatësisht Aktgjykimeve [Ae.nr.2/2007] të 17 shtatorit 2009 dhe [Rev.E.nr.20/2009] të 17 marsit 2010, respektivisht. Procedurat përkitazi me përmbartimin e Aktgjykimit të Gjykatës Ekonomike të Qarkut, gjithashtu kishin marrë miratimin e gjykatave të rregullta, përmes Aktvendimit [E.nr.406/09] të 11 nëntorit 2009 të Gjykatës Komunale. Bazuar në shkresat e lëndës, ekzekutimi i procedurës përmbartimore lidhur me hipotekën që ishte lënë peng për sigurimin e kredisë nga “Nita Commerc”, kishte përfunduar më 26 korrik 2013.
88. Megjithatë, në dhjetor të vitit 2009, “Nita Commerc” filloi procedurat e reja gjyqësore kundër Bankës. Kësaj radhe, “Nita Commerc”, kishte ngritur padi kundër Bankës, përkitazi me vlerën prej 74.360.00 eurosh, të cilën kishte pretenduar se Banka e kishte përvetësuar si rezultat i ndërhyrjes së paautorizuar të punëtorëve të saj në llogarinë e saj bankare. Gjykata Ekonomike e Qarkut përmes Aktvendimit [IV.C.nr.1/2010] të 12 majit 2010 e kishte hedhur poshtë padinë bazuar në nenin 391 të LPK-së, duke e vlerësuar të njëjtën si *res judicata*, duke u referuar në tri vendime paraprake gjyqësore, përkatësisht Aktgjykimin [C.nr. 207/2006] e 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut dhe Aktgjykimeve [Ae.nr.2/2007] të 17 shtatorit 2009 e [Rev.E.nr.20/2009] të 17 marsit 2010 të Gjykatës Supreme, respektivisht.
89. Ndërsa, në dhjetor të vitit 2009 dhe maj të vitit 2010, respektivisht, pronari i “Nita Commerc” kishte filluar edhe dy procedura të tjera gjyqësore. Të parën, e kishte filluar përmes një kallëzimi penal kundër Bankës, përkatësisht drejtorit të saj dhe punëtorëve A.Sh., M.B. dhe Sh.K., të cilët i akuzonte për ndërhyrje të paautorizuar në llogarinë e saj bankare dhe përvetësimin e shumës prej 79,786,00 euro. Ndërsa, të dytën, e kishte filluar përmes një padie për “moslejimin e ekzekutimit” të Aktvendimit [E.nr.406/09] të 11 nëntorit 2009 të Gjykatës Komunale, i cili kishte lejuar përmbartimin e Aktgjykimit [C.nr.207/2006] të 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut.
90. Përkitazi me procesin penal, bazuar në shkresat e lëndës, kallëzimi penal i 17 majit 2010 i “Nita Commerc”, më 4 qershor 2013, kishte rezultuar në Aktvendim për fillimin e hetimeve kundër të pandehurve A.Sh., M.B. dhe Sh.K., nga Departamenti për Krime të Rënda i Prokurorisë Themelore, nën dyshimin e kryerjes së veprës penale të përvetësimit gjatë detyrës, siç është përcaktuar në dispozitat përkatëse të KPPK-së. Gjithashtu bazuar në shkresat e lëndës rezultoi se Prokuroria Themelore në Ferizaj, kishte ngritur Aktakuzën [PP.l.nr. 111/20 J 5] vetëm ndaj personave A.Sh. dhe M.B. Aktakuza ishte ngritur kundër të dyve, por e njëjta ishte ndryshuar nga Prokurori i Shtetit, duke e tërhequr Aktakuzën përkitazi me personin M.B. Më 31 mars 2016, Departamenti për Krime të Rënda të Gjykatës Themelore, përmes Aktgjykimit [PKR.nr.209/2015] kishte liruar

nga akuza edhe personin A.Sh. Ky Aktgjykim më pas ishte konfirmuar edhe nga Gjykata e Apelit, përmes Aktgjykimit [PAKR.nr.392/16] të 15 marsit 2017.

91. Ndërsa, përkitazi me padinë për “*moslejimin e ekzekutimit*” të 19 majit 2010, Gjykata rikujton që tri vite më pas, përkatësisht më 13 shtator 2013, “Nita Commerc”, kishte dorëzuar edhe një parashtrësë në Gjykatën Komunale, duke kërkuar ndryshimin e kësaj padie në padi për kompenzim dëmi, tashmë në vlerën prej 98,019.43 euro, për dallim prej vlerës fillestare 74,000 euro. Në kontekst të kësaj procedure kontestimore, Gjykata Themelore në Gjakovë përmes Aktvendimit përkatës e kishte shpallur vetën jo kompetente në pikëpamje lëndore, ndërsa në korrik të vitit 2015, Gjykata Themelore në Prishtinë, e kishte ndërprerë procedurën kontestimore derisa të përfundojë lënda penale. Duke marrë parasysh që procedura penale kishte përfunduar në vitin 2016, Gjykata Themelore kishte vazhduar procedurën kontestimore, duke caktuar edhe dy ekspertiza shtesë, përkatësisht ekspertizën financiare të punuar nga eksperti F.K., dhe një tjetër, që do të punohej nga tre ekspertë të Fakultetit Ekonomik të Universitetit të Prishtinës. E para kishte konfirmuar se “*nuk ka pasur ndonjë dyfishim të veprimeve bankare*”, duke sqaruar edhe mënyrën e pagesës prej 74,306 euro edhe atë prej 23,930.06 euro, ndërsa e dyta, përkatësisht, ajo e Fakultetit Ekonomik, siç është sqaruar në përmbledhjen e fakteve në këtë rast, nuk ishte dorëzuar asnjëherë në Gjykatën Themelore. Gjykata Themelore, pas shqyrtimit të dëshmimeve dhe ekspertizave përkatëse, përmes Aktvendimit [I.EK.nr.424/14] të 2 nëntorit 2018, kishte vendosur që çështja në shqyrtim i plotësonte kushtet ligjore për të u kualifikuar si *res judicata*.
92. Pas pesë (5) vendimeve të nxjerra në këtë procedurë kontestimore, përkatësisht (i) tri vendimeve të grupit të parë të cilat kishin vendosur në mënyrë meritore përkitazi me kontestin në mes “Nita Commerc” dhe Bankës, siç janë Aktgjykimi [VIII.C.Nr.207/06] i 23 nëntorit 2006 i Gjykatës Ekonomike të Qarkut, Aktgjykimi [Ae.nr.2/2007] i 17 shtator 2009 i Gjykatës Supreme dhe Aktgjykimi [Rev E.nr.20/2009] i 17 marsit 2010 i Gjykatës Supreme, dhe përmes të cilave ishin refuzuar të gjitha pretendimet e “Nita Commerc”; dhe (ii) dy (2) vendimeve tjera, të cilat ishin nxjerrë pasi “Nita Commerc” kishte parashtruar padi të re për kompenzim dëmi, përkatësisht Aktvendimit [IV.C.nr.1/2010] të 12 majit 2010 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut dhe Aktvendimit [I.EK.nr.424/14] të 2 nëntorit 2018 të Gjykatës Themelore, i nxjerrë pas përfundimit të procedurës penale, e të cilat kishin konfirmuar se kontesti në mes “Nita Commerc” dhe Bankës, tashmë paraqet “*çështje e gjykuar*” bazuar në pikën d) të nenit 391 të LPK-së, në maj të vitit 2019, duke vepruar sipas ankesës së “Nita Commerc”, Gjykata e Apelit, përmes Aktvendimit [Ae.nr.287/18] të 27 majit 2019, i kontestuar në rrethanat e rastit konkret, kishte urdhëruar kthimin e çështjes në rivendosje në merita në Gjykatën Themelore, duke theksuar se kontesti përkatës civil nuk mund të kualifikohet si *res judicata*. Kërkesa e parashtruesit të kërkesës drejtuar Prokurorit të Shtetit për të iniciuar kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë kundër këtij Aktvendimi, ishte refuzuar.
93. Bazuar në këtë Aktvendim të Gjykatës së Apelit, më 1 gusht 2019, kishte rifilluar procedura kontestimore para Gjykatës Themelore, fillimisht (i) përmes Aktvendimit [I.EK.nr.330/19], gjithashtu i kontestuar në rrethanat e rastit konkret, i cili kishte refuzuar kërkesën e Bankës që çështja kontestuese të

konsiderohet si “çështje e gjykuar”; dhe (ii) ishte caktuar edhe një superkspertizë financiare, e cila, bazuar në shkresat e lëndës rezulton të ketë konstatuar, ndër tjerash, se “nuk ka pasur ndërhyrje të punëtorëve të bankës në llogarinë e subjektit “Nita Commerc” pa autorizim”.

94. Gjykata rikujton që parashtruesi i kërkesës para Gjykatës pretendon që këto dy Aktvendime, përkatësisht Aktvendimi [Ae.nr.287/18] i 27 majit 2019 i Gjykatës së Apelit dhe Aktvendimi [I.EK.nr.330/19] i 1 gushtit 2019 të Gjykatës Themelore, janë nxjerrë në shkelje të të drejtave dhe lirive themelore të tij të garantuara përmes nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së, duke theksuar se në rrethanat e rastit të tij është (i) cenuar parimi i sigurisë juridike; dhe (ii) e drejta në vendim të arsyetuar gjyqësor. Këto pretendime të parashtruesit të kërkesës, Gjykata do t’i shqyrtojë duke u bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, bazuar në nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
95. Rrjedhimisht, dhe në vijim, Gjykata së pari do t’i shqyrtojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës lidhur me cenimin e sigurisë juridike, shqyrtim ky në të cilin, Gjykata fillimisht (i) do t’i shtjellojë parimet e përgjithshme; dhe me pas, (ii) do t’i aplikojë të njëjtat në rrethanat e rastit konkret.
- (i) *Parimet e përgjithshme lidhur me të drejtën e sigurisë juridike dhe respektimin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë*
96. Lidhur me parimin e sigurisë juridike e që presupozon respektimin e parimit *res judicata*, përkatësisht, parimin e plotfuqishmërisë së vendimeve të formës së prerë, të garantuar përmes nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, Gjykata fillimisht thekson se ajo tashmë ka një praktikë të konsoliduar gjyqësore. Kjo praktikë gjyqësore është ndërtuar duke u bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, përfshirë por duke mos u kufizuar në rastet, *Brumarescu kundër Rumanisë*, cituar më lart; *Ryabykh kundër Rusisë*, Aktgjykim i 24 korrikut 2003; *Pravednaya kundër Rusisë*, Aktgjykim i 18 nëntorit 2004; *Tregubenko kundër Ukrainës*, Aktgjykim i 30 marsit 2005; *Kehaya dhe të tjerët kundër Buligarisë*, Aktgjykim i 12 janarit 2006; *Ponomaryov kundër Ukrainës*, Aktgjykim i 3 prillit 2008; *Esertas kundër Lituanisë*, Aktgjykim i 31 majit 2012; *Trapeznikov dhe të tjerët kundër Rusisë*, Aktgjykim i 5 prillit 2016; dhe *Vardanyan dhe Nanushyan kundër Armenisë*, Aktgjykim i 27 tetorit 2016. Për më tepër, parimet themelore sa i përket parimit *res judicata*, janë shtjelluar po ashtu në rastet e kësaj Gjykate, duke përfshirë por duke mos u kufizuar në rastet KI132/15, cituar më lart; KI150/16, parashtrues *Mark Frrok Gjokaj*, Aktgjykim i 19 dhjetorit 2018 (në tekstin e mëtejme: rasti i Gjykatës KI150/16); KI67/16, parashtrues *Lumturije Voca*, Aktvendim për Papranueshmëri, i 4 janarit 2017 (në tekstin e mëtejme: rasti i Gjykatës KI67/16); KI122/17, cituar më lart; dhe KI87/18, cituar më lart.
97. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, e drejta për një shqyrtim të drejtë para një gjykate siç garantohet përmes nenit 6 të KEDNJ-së, duhet të

interpretohet në dritën e Preambulës së saj, ku ndër të tjera, theksohet që sundimi i ligjit është pjesë e trashëgimisë së përbashkët të Shteteve Kontraktuese. Një nga aspektet themelore të sundimit të ligjit është parimi i sigurisë juridike, i cili kërkon, ndër të tjera, që atëherë kur gjykatat të kenë vendosur përfundimisht një çështje, vendimi i tyre nuk duhet të vihet në dyshim dhe t'i nënshtrohet shqyrtimeve të mëtejme. (Shih, rastet e GJEDNJ-së *Brumarescu kundër Rumanisë*, cituar më lart, paragrafi 61; dhe *Vardanyan dhe Nanushyan kundër Armenisë*, cituar më lart, paragrafi 66 dhe referencat e përdorura aty).

98. Për më tepër, bazuar në këtë praktikë gjyqësore, siguria juridike presupozon respektimin e parimit *res judicata*, që është parimi i formës së prerë të vendimeve gjyqësore. Ky parim nënkupton që asnjë palë nuk ka të drejtë të kërkojë rishikimin e një vendimi të plotfuqishëm dhe detyruet gjyqësor thjesht për qëllim të fitimit të mundësisë së rishqyrtimit dhe zgjidhjes së freskët të rastit. Sigurisht që ky parim nuk përjashton ushtrimin e kompetencave të gjykatave më të larta për të korigjuar gabimet gjyqësore dhe gabimet e drejtësisë, por jo për të kryer thjeshtë një shqyrtim të ri të një rasti i cili tashmë ka marrë formën e prerë. Një rishikim i tillë nuk duhet të trajtohet si një “*ankesë e maskuar*” dhe thjeshtë si mundësi për të pasur dhe trajtuar dy pikëpamje mbi një vendim përfundimtarë. Përjashtime nga një parim i tillë, janë të mundëshme, vetëm nëse justifikohen nga rrethanat të një “*karakteri substancial bindës dhe detyruet*”. (Shih, ndër të tjera, rastin e GJEDNJ-së *Ryabykh kundër Ruisë*, cituar më lart, paragrafi 52).
99. Bazuar në praktikën e GJEDNJ-së, në vlerësimin nëse përjashtimet nga ky parim janë të justifikueshme përmes rrethanave të një “*karakteri substancial bindës dhe detyruet*”, duhet të merret parasysh, në veçanti, efekti i rihapjes së rastit dhe çdo procedurë e mëvonshme, mbi situatën individuale të parashtruesit përkatës; nëse rihapja e rastit ka pasuar si rezultat i vetë kërkesës së parashtruesit përkatës; arsyet mbi të cilat autoritetet përkatëse kanë revokuar plotfuqishmërinë e vendimit; pajtueshmërinë e procedurës në fjalë me kërkesat e ligjit të aplikueshëm; ekzistencën dhe funksionimin e garancive procedurale për të parandaluar keqpërdorimin e kësaj procedure; dhe rrethanat të tjera përkatëse të rastit. Përveç kësaj, rishikimi duhet të sigurojë të gjitha garancitë procedurale të nenit 6 të KEDNJ-së dhe duhet të sigurojë drejtësinë e procedurave në tërësinë e saj. (Shih, rastin e GJEDNJ-së, *Lenskaya kundër Ruisë*, Aktgjykim i 29 janarit 2009, paragrafi 33 dhe referencat e përdorura aty).
100. Praktika gjyqësore e GJEDNJ-së, përfshin raste në të cilat ka konstatuar ose jo shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së për shkak të cenimit të parimit *res judicata*. Rastet e GJEDNJ-së në të cilat është konstatuar një shkelje e tillë përfshijnë por nuk kufizohen në *Brumaresku kundër Rumanisë*, *Ryabykh kundër Ruisë*, *Pravednaya kundër Ruisë* dhe *Tregubenko kundër Ukrainës* (të gjitha cituar më lart). Në këto raste dhe bazuar në veçoritë e secilës prej tyre, GJEDNJ ndër të tjera, theksoi se (i) një nga aspektet themelore të sundimit të ligjit është parimi i sigurisë juridike, i cili kërkon që aty ku gjykatat kanë vendosur përfundimisht një çështje, vendimi i tyre nuk duhet të vihet në pikëpyetje (shih, rastin e GJEDNJ-së, *Brumaresku kundër Rumanisë*, cituar më lart, paragrafi 61); (ii) procedurat gjyqësore të mëvonshme nuk mund të anulojnë një proces

të tërë gjyqësor i cili ka përfunduar përmes një vendimi gjyqësor që është “i pakthyeshëm” dhe për pasojë, *res judicata* (shih, rastin e GJEDNJ-së, *Brumaresku kundër Rumanisë*, cituar më lart, paragrafi 62); dhe (iii) procedurat gjyqësore pasuese nuk mund të procedojnë bazuar në një “ankesë të maskuar” e që nuk reflekton një përpjekje të ndërgjegjshme për të korrigjuar gabime të drejtësisë të një “karakterit substancial bindës dhe detyrues” (shih, rastin e GJEDNJ-së, *Pravednaya kundër Rusisë*, cituar më lart, paragrafi 25).

101. Për aq sa është relevante për rrethanat e rastit konkret, praktika gjyqësore e GJEDNJ-së, gjithashtu ka vënë theksin në vlerësimin e efekteve të parimit *res judicata*, përkatësisht kufizimeve *ad personam* dhe atyre të ndërlidhura me fushëveprimin material. (Shih, rastin e GJEDNJ-së *Esertas kundër Lituanisë*, cituar më lart, paragrafët 22 deri 31; dhe gjithashtu *Kehaya dhe të tjerët kundër Bullgarisë*, cituar më lart, paragrafi 66). Për shembull, në rastin *Esertas kundër Lituanisë*, GJEDNJ konstatoi shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së, duke theksuar ndër të tjera, që megjithëse pretendimet në të dy grupet e procedurave, përkatësisht procesit të parë dhe të dytë gjyqësor, nuk ishin identike, të dy procedurat civile kishin të bënin saktësisht me të njëjtat marrëdhënie juridike dhe të njëjtat rrethana e të cilat ishin thelbësore për vendosjen e kontestit dhe për këtë arsye, nuk reflektonin as kufizime *ad personam* e as të fushëveprimit material dhe për pasojë, procedurat e para gjyqësore, e kishin arritur statusin e *res judicata*. Në anën tjetër, në rastin e Gjykatës, KI67/16, në shtjellimin e parimeve të përgjithshme përkritazi me parimin *res judicata*, Gjykata duke u referuar në rastet *Esertas kundër Lituanisë* dhe *Kehaya dhe të tjerët kundër Bullgarisë*, gjithashtu kishte theksuar rëndësinë e vlerësimit të efekteve të parimit *res judicata*, duke përfshirë *ad personam* (për një person të caktuar) dhe në fushëveprimin material (çështja e caktuar). (Shih, rastin e Gjykatës KI67/16, cituar më lart, paragrafët 85 deri 88). Gjykata, në këtë rast, nuk kishte konstatuar shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, pasi kishte vlerësuar se në rrethanat e rastit përkatës, pretendimet e parashtrueses përkatëse se vendimi i kontestuar ishte bërë *res judicata*, nuk ishin të bazuara sepse i njëjti kishte dallime *ad personam* dhe kuptim të fushëveprimit material. (Shih, rastin e Gjykatës KI67/16, cituar më lart, paragrafët 95 deri 99).
102. Rrjedhimisht, dhe bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës dhe të GJEDNJ-së, në parim, një vendim merr formën e prerë dhe arrin statusin e *res judicata* nëse (i) vendimi përkatës është i përvokueshëm sepse nuk ka mjete të mëtejshme në dispozicion; (ii) kur afati për shfrytëzimin e të njëjtave ka përfunduar; dhe (iii) kur nuk ka kufizime *ad personam* edhe në fushëveprimin material. Siç është sqaruar më lart, përjashtime nga ky parim, mund të jenë të justifikueshme, vetëm si rezultat i rrethanave të një “karakterit substancial bindës dhe detyrues”. Prandaj, në aplikimin e këtyre parimeve në rrethanat e rastit konkret, Gjykata, në vijim, fillimisht do të vlerësojë nëse rrethanat e rastit përfshijnë vendime të formës *res judicata* dhe nëse po, nëse rihapja e tyre është e justifikueshme bazuar në rrethana të një “karakterit substancial bindës dhe detyrues”.

(ii) *Aplikimi i këtyre parimeve në rrethanat e rastit konkret*

103. Në aplikimin e parimeve të përgjithshme të shtjelluara më lart, Gjykata edhe një herë rikujton që në rrethanat e rastit konkret janë zhvilluar tri procedura konstimore, (i) në të cilat janë të përfshira të njëjtat palë, “Nita Commerc” dhe Banka, respektivisht; dhe (ii) të cilat ndërlidhen, në esencë, me të njëjtën çështje, përkatësisht kontestin që buron nga Kontrata për Kredinë dhe Marrëveshja për Kolateralin e nënshkruar më 2 korrik 2003.
104. Gjykata rikujton që në procedurën e parë kontestimore, Gjykata Ekonomike e Qarkut kishte vendosur në favor të Bankës, përmes Aktgjykimit [VIII.C.Nr.207/06] të 23 nëntorit 2006. Ky Aktgjykim gjithashtu kishte adresuar pretendimet e “Nita Commerc” lidhur me ndërhyrjen e paautorizuar të punëtorëve të Bankës në llogarinë e saj në vlerën prej 74,343.00 euro, duke i refuzuar të njëjtat si të pabazuara. Ky Aktgjykim i Gjykatës Ekonomike të Qarkut, ishte vërtetuar edhe përmes dy Aktgjykimeve të Gjykatës Supreme, Aktgjykimit [Ae.nr.2/2007] të 17 shtatorit 2009 dhe Aktgjykimit [Rev.E.nr.20/2009] të 17 marsit 2010, respektivisht. Përtej Aktgjykimeve të Gjykatës Supreme, nuk kishte mjete të mëtejme juridike në dispozicion, dhe rrjedhimisht, Aktgjykimi përkatës i Gjykatës Ekonomike të Qarkut, ishte bërë i formës së prerë dhe i ekzekutueshëm. Bazuar në shkresat e lëndës, propozimi i Bankës për përmbarrim ishte lejuar përmes Aktvendimit [E.nr.406/09] të Gjykatës Komunale, ndërsa, më 26 korrik 2013, kishte përfunduar ekzekutimi i procedurës përmbarrimore lidhur me hipotekën që ishte lënë peng për sigurimin e kredisë nga “Nita Commerc”.
105. Megjithatë, dhe siç është sqaruar më lart, “Nita Commerc” kishte filluar procedurë të re gjyqësore përmes dy kërkesëpadive të reja. E para ishte dorëzuar në Gjykatën Ekonomike të Qarkut, më 31 dhjetor 2009, “*për shkak të fitimit të pabazë*”, me pretendimin e ndërhyrjes së paautorizuar të punëtorëve të Bankës në llogarinë e saj bankare. Ndërsa e dyta, ishte dorëzuar në Degën e Malishevës të Gjykatës Themelore në Gjakovë, më 13 shtator 2013, duke kërkuar ndryshimin e kërkesëpadisë së 19 majit 2010, në kërkesë për kompenzim dëmi si rezultat i ndërhyrjes së paautorizuar të punëtorëve të Bankës në llogarinë e saj bankare. Të dy gjykatat përkatëse, përkatësisht Gjykata Ekonomike e Qarkut përmes Aktvendimit [IV.C.nr.1/2010] të 12 majit 2010 dhe Gjykata Themelore në Prishtinë përmes Aktvendimit [I.EK.nr.424/14] të 2 nëntorit 2018, kishin hedhur poshtë kërkesëpaditë përkatëse, bazuar në nenin 391 të LPK-së, duke vlerësuar se çështjet e ngritura para tyre, tashmë ishin gjykuar dhe rrjedhimisht kishin statusin e *res judicata*. Për më tepër, Gjykata Themelore në Prishtinë, kishte arritur këtë konstatim vetëm pasi (i) fillimisht e kishte ndërprerë procedurën kontestimore derisa kishte përfunduar çështja përkatëse penale e ndërlidhur me pretendimin e ndërhyrjes së paautorizuar të punëtorëve të Bankës në llogarinë bankare të “Nita Commerc”; dhe (ii) pasi kishte urdhëruar dy ekspertiza dhe kishte vërtetuar se pretendimet e “Nita Commerc” përkitazi me “*ndërhyrjen e paautorizuar në llogarinë e tij*” nga punëtorët e Bankës ishin të pabazuara, për më tepër që të njëjtat ishin adresuar që në Aktgjykimin e parë të Gjykatës Ekonomike të Qarkut, përkatësisht Aktgjykimin [VIII.C.Nr.207/06] e 23 nëntorit 2006 përkitazi me këtë çështje konstimore dhe rrjedhimisht, përbënin “*çështje të gjykuar*” ose *res judicata*.

106. Gjykata gjithashtu rikujton që deri në nxjerrjen e Aktvendimit të lartcekur të Gjykatës Themelore, dhe i cili e kishte cilësuar kërkesëpadinë e “Nita Commerc” si *res judicata*, kishte përfunduar në tërësi procedura penale e cila kishte filluar përmes kallëzimit penal të “Nita Commerc” më 17 maj 2010. Gjykata më saktësisht rikujton se (i) Aktvendimi për fillimin e hetimeve ishte nxjerrë kundër tre punëtorëve të Bankës, A.Sh., M.B. dhe Sh.K., respektivisht; (ii) Aktakuza ishte ngritur vetëm kundër dy prej tyre, A.Sh. dhe M.B., respektivisht; (iii) Aktakuza në ndërkohë ishte tërhequr përkitazi me personin M.B.; dhe (iv) përmes Aktgjykimit [PKR.nr.209/2015] të 31 marsit 2016 të Departamentit për Krime të Rënda të Gjykatës Themelore, ishte liruar nga akuza edhe personit i fundit, përkatësisht A.Sh. Për më tepër, bazuar në shkresat e lëndës, ky Aktgjykim i Gjykatës Themelore ishte konfirmuar edhe nga Gjykata e Apelit, përmes Aktgjykimit [PAKR.nr.392/16] më 15 mars 2017, dhe rrjedhimisht ishte bërë i formës së prerë.
107. Megjithatë, duke vepruar sipas ankesës së “Nita Commerc”, më 27 maj 2019, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [Ae.nr.287/18], e ktheu çështjen në rivendosje përkitazi me meritat e rastit. Përmes këtij Aktvendimi, Gjykata e Apelit, kishte arsyetuar, ndër tjerash, si në vijim:

“Përfundimi dhe qëndrimi i gjykatës së shkallës së parë nuk është i drejtë dhe si i tillë nuk mund të pranohet, pasi që aktvendimi i atakuar është i përfshirë me shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore të paraparë me nenin 182 par 1 lidhur me nenin 391 par 1 pika d) e LPK-së [...] se ankesa e paditëses është e bazuar, për arsye se gjykata e shkallës së parë nuk i ka vlerësuar drejtë se në këtë kontest civil, pozita e palëve në procedurë është e ndryshme sikur që është e ndryshme edhe baza juridike si dhe vlera e kontestit, respektivisht me aktgjykimin e Gjykatës Ekonomike të Qarkut në Prishtinë VIII.C.nr.207/06 e datës 23/11/2006, është gjykuar çështja e pagimit të borxhit, ndërsa tani objekt kontesti është kompensimi i dëmit që pretendohet se e paditura gjegjësisht zyrtaret e saj i kane shkaktuar dëme paditëses duke përvetësuar të hollat nga gjiro-llogaria e saj, në mënyrë të kundërligjshme dhe kundër të cilëve kanë filluar hetimet penale, por deri më tani nuk dihet epilogu i kësaj procedure penale, andaj në rastin konkret nuk janë plotësuar kushtet ligjore për të zbatuar dispozitat ligjore të nenit 391 pika d) të LPK-së sepse kërkesa e padis nuk ka të beje me çështje e cila më parë është vendosur me vendim të plotfuqishëm gjyqësor. Nga arsyet e cekura Gjykata e Apelit, gjeti se gjykata e shkallës së parë ka bërë shkeljen e dispozitave të sipërcituara, të cilat në riprocedurë duhet të eliminohen në atë mënyrë që fillimisht të të vërteton bazën juridike të kërkesëpadisë dhe pastaj nëse vërtetohet baza juridike atëherë gjykata me propozim palëve mund të nxjerrë prova materiale për të vërtetuar lartësinë e kërkesëpadisë [...]”

108. Bazuar në arsyetimin e lartcekur të Gjykatës së Apelit, rezulton se e njëjta kishte konstatuar që nuk janë plotësuar kushtet ligjore për të zbatuar pikën d) të nenit 391 të LPK-së, dhe rrjedhimisht çështja nuk e kishte arritur statusin e *res judicata*, sepse në raport me Aktgjykimin [VIII.C.nr.207/06] e 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut (i) pozita e palëve në procedurë është e ndryshme; dhe (ii) baza juridike dhe vlera e kontestit janë të ndryshme. Për më tepër, Gjykata e Apelit kishte theksuar gjithashtu se në procedurën e zhvilluar

në Gjykatën Ekonomike të Qarkut “është gjykuar çështja e pagimit të borxhit”, ndërsa para saj kontestuese ishte “kompensimi i dëmit që pretendohet se e paditura, gjegjësisht zyrtarët e saj i kanë shkaktuar dëme paditëses, duke përvetësuar të hollat nga gjiro-llogaria e saj, në mënyrë të kundërligjshme” dhe “kundër të cilëve kanë filluar hetimet penale, por deri më tani nuk dihet epilogu i kësaj procedure penale”.

109. Në kontekst të arsyetimit të Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, Gjykata fillimisht thekson se, në rrethanat e rastit konkret, nuk është kontestuese që Aktgjykimi [VIII.C.Nr.207/06] i 23 nëntorit 2006 i Gjykatës Ekonomike të Qarkut, i konfirmuar dy herë përmes Gjykatës Supreme, përkatësisht Aktgjykimeve [Ae.nr.2/2007] të 17 shtatorit 2009 dhe [Rev.E.nr.20/2009] të 17 marsit 2010, respektivisht, dhe për më tepër, i cili ishte përmbuar bazuar në Aktvendimin [E.nr.406/09] e 11 nëntorit 2009 e Gjykatës Komunale në Malishevë, është *res judicata*. Megjithatë, siç është shtjelluar në parimet e përgjithshme përkitazi me parimin e sigurisë juridike, për të konstatuar nëse përmes Aktvendimit të kontestuar, Gjykata e Apelit ka rihapur procedura gjyqësore të cilat kanë arritur statusin e *res judicata*, Gjykata duhet të vlerësojë nëse çështja në shqyrtim para Gjykatës së Apelit, reflekton (i) kufizime *ad personam*; ose (ii) të fushëveprimit material.
110. Në këtë aspekt, Gjykata fillimisht vëren se (i) palët në të gjitha procedurat kontestimore kanë qenë identike, “Nita Commerc” dhe Banka, respektivisht; (ii) çështja kontestimore në të gjitha procedurat buron nga Kontrata për Kredinë dhe Marrëveshja për Kolateralin e nënshkruar më 2 korrik 2003; (iii) procedura e parë kontestimore që ishte përmbullur përmes Aktgjykimit [VIII.C.Nr.207/06] të 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut dhe ishte vërtetuar edhe përmes dy Aktgjykimeve të Gjykatës Supreme, Aktgjykimit [Ae.nr.2/2007] të 17 shtatorit 2009 dhe Aktgjykimit [Rev. E.nr.20/2009] të 17 marsit 2010, respektivisht, kishte vlerësuar edhe pretendimet e “Nita Commerc” përkitazi me ndërhyrjen e paautorizuar të punëtorëve të Bankës në llogarinë e saj, duke e refuzuar këtë pretendim si të pabazuara bazuar në ekspertizën përkatëse; dhe (iv) edhe dy Aktvendime, përkatësisht Aktvendimi [IV.C.nr.1/2010] i 12 majit 2010 i Gjykatës Ekonomike e Qarkut dhe Aktvendimi [I.EK.nr.424/14] i 2 nëntorit 2018 i Gjykatës Themelore, që ishin nxjerrë bazuar në paditë e reja dhe pasuese të “Nita Commerc”, kishin trajtuar pretendimet e saj përkitazi me ndërhyrjen e paautorizuar të punëtorëve të Bankës në llogarinë përkatëse, duke i refuzuar të njëjtat si të pabazuara dhe duke e kualifikuar çështjen si *res judicata* bazuar në nenin 391 të LPK-së.
111. Prandaj, bazuar në sqarimet e mësipërme dhe specifikisht përkitazi me kufizimet *ad personam*, Gjykata thekson se nuk është kontestuese që në rrethanat e rastit konkret, nuk ka kufizime të tilla, sepse përgjatë tri procedurave kontestimore palët në procedurë kanë qenë identike, Banka dhe “Nita Commerc”, respektivisht.
112. Për më tepër, përkitazi me kufizimet në fushëveprimin material, Gjykata vëren që është e saktë që për dallim prej padisë fillestare të ngritur para Gjykatës Ekonomike të Qarkut më 14 korrik 2006 dhe e cila ndërli dhej me vërtetimin e borxhit të “Nita Commerc” ndaj Bankës në tërësinë e tij e që buron nga Marrëveshja për Kredinë dhe Kolateralin të 2 korrikut 2003, padia në shqyrtim

para Gjykatës Themelore vendimi i së cilës ishte kontestuar para Gjykatës së Apelit, ndërlidhej vetëm me kërkesën për kompenzim dëmi si rezultat i pretendimit të “Nita Commerc” se kishte pasur ndërhyrje të paautorizuara në llogarinë e saj bankare nga punëtorët e Bankës. Është gjithashtu e saktë që vlera e kontestuar ka ndryshuar nëpër instanca gjyqësore varësisht prej padive përkatëse të “Nita Commerc”. Më saktësisht (i) në procedurën e parë kontestimore para Gjykatës Ekonomike të Qarkut të vendosur përmes Aktgjykimit [VIII.C.Nr.207/06] të 23 nëntorit 2006, ishte kontestuar dhe shqyrtuar shuma prej 74,343.00 euro; (ii) në padinë e radhës të parashtruar para Gjykatës Ekonomike të Qarkut të vendosur përmes Aktvendimit [IV.C.nr.1/2010] të 12 majit 2010, ishte kontestuar dhe shqyrtuar shuma prej 74.360.00 euro; ndërsa (iii) në padinë për kompenzim dëmi të 13 shtatorit 2013, “Nita Commerc” kishte kërkuar kompenzimin e dëmit në vlerën prej 98,019.43 euro. Kjo e fundit, bazuar në ekspertizën e 24 nëntorit 2016, përbëhej nga vlera prej 74,089.37 euro e që ndërlidhej me pretendimin për ndërhyrjen e paautorizuar të punëtorëve të Bankës në llogarinë e “Nita Commerc” dhe nga vlera prej 23,930.06 euro si *“mjete të papërfshira në pasqyrat e llogarisë”*. E njëjta ekspertizë përkitazi me vlerën e parë, kishte konstatuar se *“pagesat e kryera në emër të detyrimeve doganore (8 veprime në vlerë prej 74,306 euro) nuk kanë sjellë ndonjë dëm për kompaninë “Nita Commerc” dhe nuk ka pasur ndonjë dyfishim të veprimeve bankare”*, ndërsa përktazi me të dytën, kishte konstatuar se *“vlera prej 1,610 euro ka të bëjë me provizionet në emër të kredive të lejuara, ndërsa vlera prej 1,455 fillimisht është regjistruar në dëm të klientit mirëpo më vonë banka ka kryer stronimet e duhura”*, ndërsa *“vlera e mbetur prej 20,837.90 euro paraqet obligimet kreditore të klientit ndaj bankës dhe për këtë gjykata ka marr vendim”*.

113. Megjithatë, Gjykata thekson se përkundër ndryshimeve në vlerën e kontestuar nëpër procedura gjyqësore, kjo shumë kontestuese ndërlidhet me të njëjtin pretendim të “Nita Commerc”, përkatësisht me pretendimin për ndërhyrje të paautorizuara në llogarinë përkatëse bankare nga punëtorët e Bankës, pretendim ky i cili ishte (i) shqyrtuar që në procedurën e parë kontestimore dhe ishte refuzuar përmes Aktgjykimit [VIII.C.Nr.207/06] të 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut e të konfirmuar përmes dy Aktgjykimeve të Gjykatës Supreme, Aktgjykimit [Ae.nr.2/2007] të 17 shtatorit 2009 dhe Aktgjykimit [Rev. E.nr.20/2009] të 17 marsit 2010 të Gjykatës Supreme, respektivisht; (ii) shqyrtuar dhe refuzuar përmes Aktvendimit [IV.C.nr.1/2010] të 12 maj 2010 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut dhe e cila e kishte trajtuar çështjen si *res judicata*; dhe (iii) shqyrtuar dhe refuzuar përmes Aktvendimit [I.EK.nr.424/14] të 2 nëntorit 2018 të Gjykatës Themelore, të nxjerrë pasi kishte përfunduar procedura përkatëse penale dhe bazuar në ekspertizat përkatëse, dhe e cila gjithashtu kishte trajtuar çështjen si *res judicata*.
114. Për më tepër, Gjykata rikujton gjithashtu se përgjatë gjithë zhvillimit të këtyre procedurave kontestimore për më shumë se dhjetë (10) vite dhe deri në Aktvendimin e kontestuar të Gjykatës së Apelit, gjykatat e rregullta, kishin urdhëruar kryerjen e tri ekspertizave të ndryshme. E para ishte përcaktuar nga Gjykata Ekonomike e Qarkut dhe ishte dorëzuar në të njëjtën më 30 tetor 2006. E dyta dhe treta, ishin caktuar nga Gjykata Themelore, pasi kishte rifilluar shqyrtimin e kontestit në mes palëve. Njëra i ishte përcaktuar ekspertit F.K., ndërsa tjetra, Fakultetit Ekonomik të Universitetit të Prishtinës. Ajo e ekspertit

F.K. ishte dorëzuar në Gjykatën Themelore më 24 nëntor 2016, ndërsa ajo e Fakultetit Ekonomik, nuk ishte dorëzuar asnjëherë, duke rezultuar në dënim më gjorbë të shqiptuar nga Gjykata Themelore, profesorëve përkatës të përcaktuar për të përfunduar këtë ekspertizë. Ekspertizat përkatëse, kishin konstatuar, në parim, se pretendimet e “Nita Commerc” se kishte patur ndërhyrje të paautorizuara të punëtorëve të Bankës në llogarinë e saj bankare ishin shqyrtuar që në procedurën e parë kontestimore, për më tepër që sipas të njëjtave, pretendimet për një ndërhyrje të tillë, ishin të pabazuara. Ndër të tjera dhe bazuar në këto ekspertiza, gjykatat e rregullta e kishin kualifikuar çështjen si *res judicata*. Gjithashtu, bazuar në shkresat e lëndës, një ekspertizë e katërt është urdhëruar nga Gjykata Themelore, pasi Gjykata e Apelit e kishte kthyer çështjen në rivendosje në merita, duke refuzuar kualifikimin e kësaj çështje kontestimore si *res judicata*. Ekspertiza e fundit, e cila ishte punuar nga tre (3) ekspert financiar, i ishte dorëzuar Gjykatës Themelore më 14 nëntor 2019 dhe konstatimet e të njëjtës konfirmojnë, në parim, ato të ekspertizave paraprake.

115. Bazuar në si më sipër, në rrethanat e rastit konkret, në kontekst të kufizimeve të fushëveprimit material, Gjykata rithekson se përkundër dallimeve në vlerën përkatëse të kontestuar nëpër procedura gjyqësore, të njëjtat ndërlidhen me të njëjtin pretendim të “Nita Commerc”, përkatësisht pretendimin se në llogarinë e saj kishte ndërhyrje të paautorizuara të punëtorëve të Bankës, dhe rrjedhimisht, ngërthen të njëjtën çështje kontestuese dhe e cila është thelbësore për vendosjen e kontestit përkatës. Për pasojë, Gjykata nuk konsideron që çështja kontestuese para Gjykatës së Apelit të ketë ngërthyer kufizime në fushëveprimitin material.
116. Prandaj, Gjykata thekson se çështja e cila u shqyrtua para Gjykatës së Apelit përmes Aktvendimit të kontestuar (i) nuk kishte kufizime ad personam; dhe as (ii) të fushëveprimit material. Më saktësisht, përkundër arsytimit të Gjykatës së Apelit, në Aktvendimin e kontestuar, përkatësisht Aktvendimin [Ae.nr.287/18] e 27 majit 2019, se (i) pozita e palëve në procedurë është e ndryshme; dhe (ii) baza juridike dhe vlera e kontestit janë të ndryshme, çështja në shqyrtim para saj, në fakt, ngërthente (i) të njëjtat palë; dhe (ii) të njëjtën çështje e cila tashmë ishte zgjidhur përmes një vendimi të formës së prerë, përkatësisht Aktgjykimit [VIII.C.Nr.207/06] të 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut, dhe i cili, siç kishte konstatuar edhe Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [I.EK.nr.424/14] të 2 nëntorit 2018, ishte *res judicata*.
117. Në mbështetje të këtij konstatimi, Gjykata i referohet rastit të GJEDNJ-së, *Esertas kundër Lituaniës* (Aktgjykimi i 31 majit 2012), i cili ndërlidhet një kontest civil në mes të një parashtruesi dhe një kompanie për shërbime të ngrohjes. Dy grupe të procedurave u zhvilluan midis të të njëjtave palë. Fillimisht, Gjykata e Rrethit të qytetit përkatës vendosi në favor të parashtruesit të kërkesës. Pala kundërshtare nuk e parashtroi ankesën përkatëse me kohë. Megjithatë, më pas, ngjashëm si në rrethanat e rastit konkret, pala kundërshtare paraqiti kërkesëpadi të re kundër parashtruesit përkatës. Gjykata e Rrethit e mbështeti kërkesën, duke arsyetuar, ndër të tjera, se vendimi i parë i gjykatës “nuk kishte efekt *res judicata* pasi kërkesa e re kishte të bënte me një periudhë të ndryshme kohore, dhe se kjo situatë nuk ishte identike me atë të vendosur më parë”. Gjykata Rajonale gjithashtu mbështeti këtë vendim. GJEDNJ, në shqyrtimin e rastit përkatës, konstatoi shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së. GJEDNJ, ndër të tjera, arsyetoi se (i) megjithëse pretendimet në të dy grupet e

procedurave nuk ishin identike, të dy procedurat civile kishin të bënin saktësisht me të njëjtat marrëdhënie juridike dhe të njëjtat rrethana, të cilat ishin thelbësore për vendosjen e kontestit; (ii) nuk kishte asnjë justifikim për të kërkuar nga parashtruesi i kërkesës të dëshmojë përsëri, në procedurën e dytë, faktin se ai nuk ishte në marrëdhënie kontraktuale me palën kundërshtare ose që nuk ishin ofruar shërbimet përkatëse sepse këto rrethana ishin vërtetuar në grupin e parë të procedurave; (iii) shmangja nga parimi i sigurisë juridike do të ishte në përputhje me kërkesat e nenit 6 të KEDNJ-së vetëm nëse arsyetohet nga nevoja për të korrigjuar një defekt me rëndësi thelbësore për sistemin gjyqësor, ndërsa në rrethanat e rastit përkatës, ky nuk ishte rasti; (iv) grupi i dytë i procedurave thjesht interpretoi dhe zbatoi ligjin ndryshe, gjë që nuk përbën një defekt me rëndësi thelbësore brenda kuptimit të praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së dhe nuk mund të justifikojë largimin/shmangjen nga parimi i sigurisë juridike; dhe (v) duke privuar nga efekti *res judicata* vendimin përfundimtar të 7 qershorit 2004, gjykatat vendore vepruan në shkelje të parimit të sigurisë juridike të garantuara përmes nenit 6 të KEDNJ-së.

118. Ngjashëm në rrethanat e rastit konkret, (i) megjithëse pretendimet në të tri grupet e procedurave nuk ishin identike, të gjitha kishin të bënin saktësisht me të njëjtat marrëdhënie juridike dhe të njëjtat rrethana, të cilat ishin thelbësore për vendosjen e kontestit; dhe (ii) procedura që rezultoi në Aktvendimin e kontestuar të Gjykatës së Apelit, thjesht interpretoi dhe zbatoi ligjin ndryshe, duke konstatuar që në këtë rast nuk ishin plotësuar kushtet për të zbatuar pikën d) të nenit 391 të LPK-së, përkatësisht për të kualifikuar çështjen kontestuese si “*çështje të gjykuar*”.
119. Në këtë kontekst, nuk është kontestuese se Gjykata e Apelit, përmes Aktvendimit [Ae.nr.287/18] të 27 majit 2019, ka rihapur procedura që tashmë kishin arritur statusin e *res judicata*, por nëse rihapja e këtyre procedurave dhe kthimi i çështjes në rivendosje në Gjykatën Themelore, ngërthen rrethana të një “*karakteri substancial bindës dhe detyrues*”, që do të mund të arsyetoheshin përmes nevojës për të korrigjuar një defekt me rëndësi thelbësore në vendimmarrjen paraprake të gjykatave, gjë që bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës dhe asaj të GJEDNJ-së, siç është sqaruar në shtjellimin e parimeve të përgjithshme më lart, do të mund të ishte në përputhje me garancitë e mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
120. Në vlerësimin nëse rihapja e procedurave që kanë arritur statusin e *res judicata* nga Gjykata e Apelit, në rrethanat e rastit konkret, mund të justifikohet përmes rrethanave të një “*karakteri substancial bindës dhe detyrues*”, Gjykata vëren se Gjykata e Apelit, edhe pse jo në mënyrë të qartë, duket se arsyeton, kthimin e çështjes në rivendosje në Gjykatën Themelore, bazuar në faktin se procedura penale përkitazi me kallëzimin penal e “Nita Commerc” se punëtorët e Bankës kishin ndërhyrë në mënyrë të paautorizuar në llogarinë e saj bankare, nuk kishte përfunduar ende, duke theksuar se “*deri më tani nuk dihet epilogu i kësaj procedure penale*”. Megjithatë, Gjykata rikujton se (i) kallëzimi përkatës penal kundër të pandehurve A.Sh., M.B. dhe Sh.K., ishte dorëzuar më 17 maj 2010; (ii) Aktvendimi për fillimin e hetimeve ishte nxjerrë më 4 qershor 2013; (iii) Aktakuza ishte ngritur më 5 dhjetor 2015 vetëm ndaj personave A.Sh. dhe M.B., ndërsa më pas ishte tërhequr përkitazi me personin M.B.; (iv) përmes Aktgjykimit [PKR.nr.209/2015] të 31 marsit 2016 ishte liruar nga akuza edhe

personi A.Sh; dhe (v) Aktgjykimi i lartcekur lirues ishte konfirmuar edhe nga Gjykata e Apelit, përmes Aktgjykimit [PAKR.nr.392/16] të 15 marsit 2017. Për më tepër, siç është sqaruar tashmë, Gjykata Themelore kishte ndërprerë procedurën konstimore përmes Aktvendimit përkatës derisa ishte nxjerrë Aktgjykimi lirues në procedurë penale, dhe më pas e kishte vazhduar të njëjtën, duke e hedhur poshtë padinë përkatëse mbi bazën e *res judicata*.

121. Prandaj, Gjykata thekson se në momentin kur Gjykata e Apelit, kishte nxjerrë Aktvendimin e kontestuar më 27 maj 2019, kishte përfunduar procedura përkatëse penale përmes një Aktgjykimi lirues të Gjykatës Themelore të 31 marsit 2016 dhe një Aktgjykimi të Gjykatës së Apelit duke e konfirmuar të njëjtin më 15 mars 2017. Prandaj, më datë 27 maj 2019, përkatësisht datën e nxjerrjes së Aktvendimit të kontestuar të Gjykatës së Apelit, arsyetimi i saj se “*deri më tani nuk dihet epilogu i kësaj procedure penale*”, nuk qëndron dhe është në kundërshtim me të gjitha rrethanat faktike të rastit. Përkundrazi, procedura përkatëse penale kishte përfunduar dhe “*epilogu*” i saj ishte i qartë që para nxjerrjes së Aktvendimit të Gjykatës Themelore të kontestuar para Gjykatës së Apelit. Bazuar në Aktgjykimet përkatëse të gjykatave të rregullta në procedurë penale, nuk ishte vërtetuar të ketë pasur ndërhyrje të paautorizuara të punëtorëve të Bankës në llogarinë bankare të “Nita Commerc”.
122. Gjykata duhet të konstatojë gjithashtu se rihapja e vendimeve që kishin arritur statusin e *res judicata*, në rrethanat e rastit konkret, nuk mund të arsyetohet përmes nevojës për të korigjuar një defekt me rëndësi thelbësore në vendimmarrjen paraprake të gjykatave. Gjykatat e rregullta, në një mori procedurash paraprake, kishin vendosur përkitazi me të gjitha pretendimet e palëve identike dhe përkitazi me të njëjtat çështje kontestuese, dhe gjithashtu procedura penale nuk kishte rezultuar në asnjë dyshim i cili do të mund të ngërthente nevojën e rihapjes së procedurave përkatëse më qëllim të korigjimit të ndonjë defekti me rëndësi thelbësore për drejtësinë. Për pasojë, rihapja e procedurave gjyqësore në rastin konkret, nuk ngërthen asnjë rrethanë të një “*karakteri substancial bindës dhe detyrues*”, e që do të mund të justifikonte shmangjen nga parimi i sigurisë juridike.
123. Gjykata, për më tepër, thekson se shmangja nga parimi i sigurisë juridike ishte i pajustificuar në grupin e tretë të procedurave dhe gjithashtu thekson se Aktvendimi [Ae.nr.287/18] i 27 majit 2019 i Gjykatës së Apelit, anuloi një proces të tërë gjyqësor i cili kishte përfunduar në vendime gjyqësore që ishin “*të pakthyeshme*” dhe rrjedhimisht, *res judicata* dhe që për më tepër, ishin ekzekutuar. Duke privuar nga efekti *res judicata* Aktgjykimin [VIII.C.Nr.207/06] e 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut, përmes Aktvendimit [Ae.nr.287/18] të 27 majit 2019, Gjykata e Apelit, rrjedhimisht veproi në kundërshtim me parimin e sigurisë juridike të garantuar përmes nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 KEDNJ-së. (Shih, për konstatim të ngjashëm, rastin e GJEDNJ-së, *Kehaya dhe të Tjerët kundër Bullgarisë*, cituar më lart, paragrafi 67).
124. Gjykata gjithashtu rikujton që pas nxjerrjes së Aktvendimit të lartcekur të Gjykatës së Apelit, Gjykata Themelore, më 1 gusht 2019, përmes Aktvendimit [I.EK.nr.330/19] refuzoi kërkesën e parashtruesit të kërkesës që çështja kontestuese të konsiderohet si “*çështje e gjykuar*” dhe vendosi që procedura të

vazhdojë me shqyrtim meritor të kërkesëpadisë. Parashtruesi i kërkesës, para Gjykatës e konteston edhe këtë Aktvendim të Gjykatës Themelore. Duke marrë parasysh që Gjykata tashmë ka konstatuar se (i) Aktgjykimi [VIII.C.Nr.207/06] i 23 nëntorit 2006 i Gjykatës Ekonomike të Qarkut është *res judicata*; dhe (ii) Aktvendimi i kontestuar i Gjykatës së Apelit, përkatësisht Aktvendimi [Ae.nr.287/18] i 27 majit 2019, ka rihapur një procedurë gjyqësore që ka arritur statusin e *res judicata* pa asnjë arsytim të një “*karakteri substancial bindës dhe detyrues*”, në dëm të parimit të sigurisë juridike në kundërshtim me garancitë e mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, gjithashtu duhet të konstatojë që edhe Aktvendimi i kontestuar i Gjykatës Themelore, përkatësisht Aktvendimi [I.EK.nr.330/19] i 1 gushtit 2019, i cili kishte refuzuar kualifikimin e çështjes kontestimore si *res judicata*, por kishte vendosur që të procedohet me shqyrtimin e meritave të rastit, është në kundërshtim me parimin e sigurisë juridike dhe për pasojë, edhe me nenet e lartcekura të Kushtetutës dhe të KEDNJ-së.

125. Përfundimisht, duke u bazuar në praktikën e saj gjyqësore dhe asaj të GJEDNJ-së, Gjykata thekson se (i) megjithëse pretendimet në tri grupet e procedurave nuk ishin identike, të gjitha procedurat civile kishin të bënin saktësisht me të njëjtat marrëdhënie juridike dhe të njëjtat rrethana, të cilat ishin thelbësore për vendosjen e kontestit; (ii) nuk kishte asnjë justifikim për të kërkuar nga palët që të dëshmojnë përsëri, në procedurën e dytë e tretë, se kishte ose jo ndërhyrje të paautorizuara të punëtorëve të Bankës në llogaritë bankare të “Nita Commerc”; (iii) për më tepër që, procedura penale e filluar përmes kallëzimit penal me pretendimin se kishte pasur ndërhyrje të paautorizuara të punëtorëve të Bankës në llogarinë bankare të “Nita Commerc”, kishte përfunduar përmes Aktgjykimit lirues ndaj punëtorëve përkatës të Bankës, para Aktvendimeve të kontestuara të Gjykatës së Apelit dhe Themelore respektivisht, dhe të cilat kishin rihapur procedura gjyqësore të cilat ishin bërë të formës së prerë dhe për më tepër, ishin ekzekutuar; (iv) shmangja nga parimi i sigurisë juridike do të ishte në përputhje me kërkesat e nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së vetëm nëse do të mund të arsyetohej nga nevoja për të korrigjuar një defekt me rëndësi thelbësore për sistemin gjyqësor, ndërsa në rrethanat e rastit konkret, ky nuk është rasti; (v) grupi i tretë i procedurave thjesht rezultoi në interpretim dhe zbatim ndryshe të ligjit të aplikueshëm bazuar në një “*ankesë të maskuar*” dhe nuk reflekton një përpjekje të ndërgjegjshme për të korrigjuar gabime të drejtësisë të një “*karakteri substancial bindës dhe detyrues*”, përkatësisht një defekti me rëndësi thelbësore brenda kuptimit të praktikës gjyqësore të Gjykatës dhe të GJEDNJ-së dhe rrjedhimisht, një procedurë e tillë, nuk mund të justifikojë largimin/shmangjen nga parimi i sigurisë juridike; dhe (vi) duke privuar nga efekti *res judicata* Aktgjykimin [VIII.C.Nr.207/06] e 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut, Gjykata e Apelit, përmes Aktvendimit [Ae.nr.287/18] të 27 majit 2019 dhe Gjykata Themelore, përmes Aktvendimit [I.EK.nr.330/19] të 1 gushtit 2019, vepruan në shkelje të parimit të sigurisë juridike, të garantuar përmes nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
126. Prandaj, duke marrë parasysh vërejtjet e mësipërme dhe procedurën në tërësi, Gjykata konstaton se Aktvendimi [Ae.nr.287/18] i 27 majit 2019 i Gjykatës së Apelit dhe Aktvendimi [I.EK.nr.330/19] i 1 gushtit 2019 i Gjykatës Themelore, janë në kundërshtim me parimin e sigurisë juridike të mishëruar në nenin 31 të

Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, sepse kanë rihapur vendime përfundimtare të gjykatave që kishin statusin e *res judicata*, pa asnjë arsytim apo rrethanë të një “*karakterit substancial bindës dhe detyrues*”. Si të tilla, të dyja janë në kundërshtim me Kushtetutën dhe rrjedhimisht, të pavlefshme.

127. Gjykata, duke marrë parasysh që ajo tashmë ka konstatuar që Aktvendimet e kontestuara të Gjykatës së Apelit dhe asaj Themelore, respektivisht, nuk janë në përputhshmëri me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, për shkak të cenimit të parimit të sigurisë juridike, konsideron se nuk është e nevojshme të shqyrtohen pretendimet e tjera të parashtruesit të kërkesës, përkatësisht ato që ndërlidhen me mungesën e vendimit të arsyetuar gjyqësor.
128. Gjykata, në fund, gjithashtu vëren që bazuar në shkresat e lëndës, pasi që parashtruesi i kërkesës kishte dorëzuar kërkesën e tij në Gjykatë, duke kontestuar dy Aktvendimet e lartcekura, Gjykata Themelore në ndërkohë ka vendosur për meritat e rastit përmes Aktgjykimit [I.EK.nr.330/19] të 20 qershorit 2020, duke refuzuar të gjitha pretendimet e “Nita Commerc” si të pabazuara, ndërsa bazuar në ankesën e “Nita Commerc”, çështja është në shqyrtim e sipër në Gjykatën e Apelit. Në këtë kontekst, Gjykata thekson se duke marrë parasysh shpalljen në kundërshtim me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së të (i) Aktvendimit [Ae.nr.287/18] të 27 majit 2019 të Gjykatës së Apelit; dhe (ii) Aktvendimit [I.EK.nr.330/19] të 1 gushtit 2019 të Gjykatës Themelore, bazuar në të cilat, është proceduar në shqyrtimin e meritave në rrethanat e rastit përkatës, çdo procedurë e mëtejme përkitazi me rastin konkret, është po ashtu në kundërshtim me nenet e lartcekura të Kushtetutës dhe të KEDNJ-së.

Përfundime

129. Gjykata, në rrethanat e këtij rasti, ka vlerësuar pretendimet e parashtruesit të kërkesës, përkitazi me cenimin e sigurisë juridike, e drejtë kjo e garantuar, sipas sqarimeve të këtij Aktgjykimi, përmes nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
130. Më saktësisht, në rrethanat e rastit konkret, Gjykata vlerësoi kushtetutshmërinë e dy Aktvendimeve, përkatësisht Aktvendimit [Ae.nr.287/18] të 27 majit 2019 të Gjykatës së Apelit dhe Aktvendimit [I.E.nr.330/19] të 1 gushtit 2019 të Gjykatës Themelore, dhe të cilat sipas pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, kishin rihapur një procedurë gjyqësore e cila është përmbyllur përmes Aktgjykimit [VIII.C.Nr.207/06] të 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut dhe të konfirmuar më pas, përmes dy Aktgjykimeve të Gjykatës Supreme.
131. Në vlerësimin e pretendimeve përkatëse, Gjykata fillimisht ka shtjelluar parimet e përgjithshme që burojnë nga praktika e saj gjyqësore dhe ajo e GJEDNJ-së, përkitazi me parimin e sigurisë juridike, përkatësisht, parimin e plotfuqishmërisë së vendimeve të formës së prerë, duke sqaruar, ndër të tjera, se (i) një nga aspektet themelore të sundimit të ligjit është parimi i sigurisë juridike, i cili kërkon, ndër të tjera, që atëherë kur gjykatat kanë vendosur përfundimisht një çështje, vendimi i tyre nuk duhet të vihet në dyshim dhe të i nënshtrohet shqyrtimeve të mëtejme; (ii) asnjë palë nuk ka të drejtë të kërkojë

- rishikimin e një vendimi të plotfuqishëm dhe detyruës gjyqësor thjesht për qëllim të fitimit të mundësisë së rishqyrtimit dhe zgjidhjes së freskët të rastit, posaqërisht përmes një “*ankese të maskuar*”; dhe (iii) përjashtime nga një parim i tillë, janë të mundshme vetëm nëse justifikohen nga rrethanat e një “*karakteri substancial bindës dhe detyruës*”.
132. Në këtë kontekst, Gjykata, duke aplikuar parimet e përgjithshme të praktikës gjyqësore të Gjykatës dhe të GJEDNJ-së, përkitazi me parimin e sigurisë juridike, fillimisht vlerësoi nëse dy Aktvendimet e kontestuara, kishin rihapur vendime paraprake që kishin arritur statusin e *res judicata*, duke përfshirë nëse çështjet para tyre ngërthenin kufizime ad personam dhe/ose të fushëveprimit material, dhe nëse ky është rasti, nëse rihapja e tyre ishte e justifikuar nga rrethana të një “*karakteri substancial bindës dhe detyruës*”.
133. Përkitazi më çështjen e parë, Gjykata konstatoi se Aktvendimet e kontestuara të Gjykatës së Apelit dhe asaj Themelore, respektivisht, kishin rihapur procedura të cilat tashmë, kishin arritur statusin e *res judicata*, përmes Aktgjykimit [VIII.C.Nr.207/06] të 23 nëntorit 2006 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut, siç ishte konfirmuar edhe përmes dy Aktgjykimeve të Gjykatës Supreme, Aktgjykimit [Ae.nr.2/2007] të 17 shtatorit 2009 dhe Aktgjykimit [Rev.E.nr.20/2009] të 17 marsit 2010, respektivisht; Aktvendimit [IV.C.nr.1/2010] të 12 majit 2010 të Gjykatës Ekonomike të Qarkut; dhe Aktvendimit [I.EK.nr.424/14] të 2 nëntorit 2018 të Gjykatës Themelore. Gjykata theksoi se përkundër dallimeve të caktuara në tri procedurat e ndjekura kontestimore, çështja para Gjykatës së Apelit, nuk kishte kufizime ad personam dhe as të fushëveprimit material, përkatësisht të gjitha procedurat civile kishin të bënin saktësisht me të njëjtat marrëdhënie juridike dhe të njëjtat rrethana e të cilat ishin thelbësore për vendosjen e kontestit përkatës. Ndërsa, përkitazi me çështjen e dytë, Gjykata gjithashtu konstatoi se në rrethanat e rastit konkret, rihapja e këtyre procedurave nuk ishte e justifikuar nga rrethana të një “*karakteri substancial bindës dhe detyruës*”. Në këtë kontekst, Gjykata theksoi se arsyetimi i Gjykatës së Apelit, përmes Aktvendimit të kontestuar, se zhvillimi i një procedure penale paralelisht me procedurën kontestimore e pengonte kualifikimin e çështjes përkatëse civile si *res judicata*, duke theksuar se “*deri më tani nuk dihet epilogu i kësaj procedure penale*”, është i pasaktë sepse deri në momentin kur Gjykata e Apelit kishte nxjerrë Aktvendimin e kontestuar, e tërë procedura penale kishte përfunduar përmes dy Aktgjykimeve në procedurë penale e të cilat kishin liruar të akuzuarit, përkatësisht punëtorët e Bankës nga përgjegjësia penale, të cilën “Nita Commerc” dhe Prokuroria përkatëse pretendonin se mbanin.
134. Prandaj dhe përfundimisht, Gjykata konstatoi se rihapja e procedurave gjyqësore të cilat kishin përfunduar përmes vendimeve të formës së prerë dhe për më tepër ishin ekzekutuar, në rrethanat e rastit konkret, nuk ishte e justifikuar përmes rrethanave të një “*karakteri substancial bindës dhe detyruës*” dhe rrjedhimisht, në nxjerrjen e Aktvendimit [Ae.nr.287/18] të 27 majit 2019 dhe Aktvendimit [I.EK.nr.330/19] të 1 gushtit 2019, Gjykata e Apelit dhe ajo Themelore, respektivisht, kishin vepruar në kundërshtim me parimin e sigurisë juridike të mishëruar në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, dhe për pasojë, të njëjtat Aktvendime u shpallën të pavlefshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, neneve 20, 21 dhe 47 të Ligjit dhe rregullin 59 (1) (a) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 5 maj 2021, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË se ka pasur shkelje të nenit 31 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në lidhje me nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut;
- III. TË KONSTATOJË se Aktgjykimi [VIII.C.Nr.207/06] i 23 nëntorit 2006 i Gjykatës Ekonomike të Qarkut, është përfundimtar dhe i detyrueshëm, dhe si i tillë *res judicata*;
- IV. TË KONSTATOJË se Aktvendimi [Ae.nr.287/18] i 27 majit 2019 i Gjykatës së Apelit dhe Aktvendimi [I.EK.nr.330/19] i 1 gushtit 2019 i Gjykatës Themelore në Prishtinë janë të pavlefshëm;
- V. TË URDHËROJË gjykatat e rregullta që të ndërprejnë të gjitha procedurat në këtë çështje kontestimore në pajtim me këtë Aktgjykim;
- VI. TË URDHËROJË Gjykatën e Apelit që ta njoftojë Gjykatën, në pajtim me rregullin 66 (5) të Rregullores së punës, deri më datën 5 gusht 2021, për masat e ndërmarra për zbatimin e Aktgjykimit të Gjykatës;
- VII. TË MBETET e përkushtuar në këtë çështje në pajtim me këtë urdhër;
- VIII. T'UA KUMTOJË këtë Aktgjykim palëve dhe, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit, ta publikojë në Gazetën Zyrtare;
- IX. Ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Gresa Caka-Nimani

Gresa Caka-Nimani

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Artar Rama-Hajrizi